

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΜΑΪΟΥ 1995 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 1ο • ΦΥΛΛΟ 10ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΕΥΗΜΕΡΟΥΝ, ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΥΣΤΥΧΟΥΝ

ΣΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

στις επενδύσεις. Πάνω απ' όλα όμως αποτελεί χαρακτηριστικό υπανάπτυκτων οικονομιών. Η προσπάθεια όμως του ελληνικού κεφαλαίου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, απαιτεί ανάμεσα και σε άλλα ένα χαμηλό πληθωρισμό.

Όσοι βέβαια νομίζουν ότι ο πληθωρισμός αντιστοιχεί στην αύξηση του κόστους ζωής μάλλον έχουν φάει το παραμύθι. Γιατί απλούστατα οι αυξήσεις στα προϊόντα πρώτης ανάγκης είναι κατά πολύ μεγαλύτερες του πληθωρισμού. Τελείως απλοϊκά, μια αύξηση στο ψωμί κατά 50% και στα κότσια κατά 10% δίνει έναν πληθωρισμό κάπου στη μέση. Οπότε τώρα εξαρτάται αν ανήκετε σ' αυτούς που δίνουν περισσότερα λεφτά για κότσια ή για ψωμί.

Αλλωστε τα τελευταία 10 χρόνια (τουλάχιστον) οι αυξήσεις στους μισθούς είναι πάντα μικρότερες από τον πληθωρισμό. Και η αντοχή μας μάλλον μεγαλύτερη από την πρόκληση της ληστείας που επιτυγχάνεται μέσω του πληθωρισμού. Αφού όλα τα μέτρα για μείωση του πληθωρισμού κινούνταν στην εξής απλή λογική: χαμηλές αυξήσεις στους μισθούς για να καλυφθούν οι κατά πολύ υψηλότερες αυξήσεις στα καταλωτικά αγαθά.

Τι σημαίνει όμως στο κάτω κάτω ο μέσος όρος;

Μα τι άλλο από μια προσπάθεια να καλυφθούν οι αντιθέσεις. Να μη φανούν ότι η μεγάλη πλειοψηφία στερείται και η αισχρά μειοψηφία ζει μέσα στη χλιδή. Αν μάθετε ότι το εθνικό

κό εισόδημα αυξήθηκε κατά 5% η 10% μάλλον δε θα χαρείτε, όταν θα ξέρετε ότι το δικό σας έχει μειωθεί. Όταν ακούσετε ότι ο πληθωρισμός έχει "πρωτική τάση αύξησης", θα γελάσετε γνωρίζοντας ότι οι τιμές στα σουπερ μάρκετ και τις λαϊκές τραβάνε την ανηφόρα. Όταν διαβάσετε ότι η το ποσοστό της ανεργίας σταθεροποιείται, θα σας είναι αδιάφορο όταν ανήκετε σ' αυτό το ποσοστό.

Ο λαός στα πεζοδρόμια κουλούρια πουλάει και ξυστά

Υπάρχει ένας νόμος της οικονομίας που λέει ότι ο πληθωρισμός και η ανεργία κινούνται αντίθετα. Αν το δεχτούμε καταλαβαίνουμε ότι ο στόχος του χαμηλού πληθωρισμού που επιβάλλει η ΕΕ θα οδηγήσει σε κατακόρυφη άνοδο της ανεργίας. Εστω και αν ο ΟΑΕΔ με αλχημείες προσπαθεί να μας πήσει ότι η ανεργία σταθεροποιείται. Τώρα βέβαια γιατί να νοιαστεί η κρατική συμμορία για την ανεργία; Τα δικά τους παιδιά θα βολευτούν, όπως και να 'χει. Υπάρχει όμως ένας ενδεχόμενος κίνδυνος μια υψηλή ανεργία να πυροδοτήσει κοινωνικές εκρήξεις ανεξέλεγκτες. Όταν φτάνουν οι ίδιοι να μιλάνε για αναγκαιότητα του 35ωρου είναι ίσως το πρώτο πράγμα που έχουν στο μυαλό τους.

Η ουσία όμως είναι ακόμα βαθύτερα. Ενα 35ωρο για κάποιους τομείς δεν πρόκειται να σημαδεύει από μεγάλη μείωση της παραγωγής (όλοι ξέρουν ότι σε λιγότερες ώρες δουλειάς αποδίδεις πιο καλά). Ποιους όμως θα αφορά το 35ωρο; Αυτούς που

δουλεύουν νόμιμα. Μήπως όμως σας "έτυχε" να ανήκατε ποτέ ή να ανήκετε ακόμα στο μεγάλο εκείνο κομμάτι του εργατικού δυναμικού που δουλεύει χωρίς ασφάλιση χωρίς ωράριο δηλαδή "παράνομα" (Αυτοί οι νόμοι είναι σαν το λάστιχο. Τους εφαρμόζουν μόνο όταν τους συμφέρει). Μήπως καταλάβατε ότι οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, οι υπερωρίες, οι εκτός νομικού καθεστώτος δουλειές, ανεβάζουν τον πραγματικό μέσο όρο ωρών εργασίας πολύ παραπάνω.

Και αυτό είναι που θέλουν και τα αφεντικά. Αυτό είναι που θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό τη ζωή μας από δω και πέρα. Πολλαπλά εργασιακές σχέσεις, πολλαπλά ωράρια ανάλογα με τα κέφια τους και τις ανάγκες παραγωγής. Η ελευθερία του laissez-faire, laissez-passer, το φάντασμα του εργασιακού μεσαίωνα ξαναζωντανεύει μετά από 200 χρόνια. "Δι-

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Αλληλεγγύη στον Γ. Κρητικόπουλο

Σε μικρής έκτασης επεισόδια συνελλήφθηκε πριν από λίγο καιρό ο Γ. Κρητικόπουλος και από τότε κρατείται, φορτωμένος τον μισό ποινικό κώδικα

Σελ. 2

ΒΙΑΣΜΟΙ

Η φιλοσοφία της αθλιότητας

Στο Τζάνειο αυτή η κοινωνία έδειξε όλη της την αθλιότητα. Αφού έχει βιάσει την αθωότητα, η αθώωση των βιαστών δεν μπορεί παρά να είναι η πραγματικότητα της κυριαρχίας.

Σελ. 5

ΙΣΤΟΡΙΑ

Το τέλος του Μάη

Προδομένη από το γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα, έληγε μια από τις μεγαλύτερες εξεγέρσεις της σύγχρονης εποχής. Ο μυθικός Μάης.

Σελ. 2

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΡΙΩΝ ΤΟΥ «ΑΛΦΑ» ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ «ΑΛΦΑ» στο μουσείο και τα όσα επακολούθησαν, που συνέπεσαν με την πρόταση συγκρότησης του Δίκτυου Στήριξης του «ΑΛΦΑ» γέννησαν μια σειρά από ερωτηματικά σχετικά με το χαρακτήρα της εφημερίδας που ούτε η μέχρι στιγμής πορεία της ούτε η στάση του χώρου απέναντί της επαρκούν για να τα απαντήσουν. Τα περισσότερα από αυτά τα ερωτηματικά θα έπρεπε έτσι κι αλλιώς να απαντηθούν σταδιακά κατά τη διάρκεια της συγκρότησης του Δικτύου Στήριξης, ωστόσο οι άλλοτε δικαιολογημένες και άλλοτε κακοπροαίρετες απορίες και ενστάσεις που εκφράστηκαν με αφορμή τα πρόσφατα γεγονότα και πολλαπλασιάζουν τις ερωτήσεις και κάνουν πιο επιτακτική την απάντησή τους.

Το «ΑΛΦΑ» από το πρώτο φύλλο του και μέσα από διαδοχικά σημειώματα "της Σύνταξης" δήλωσε ότι, με επιλογή της, δεν αποτελεί όργανο κάποιας πολιτικής ομάδας αλλά ότι είναι ένα πρώτο εργαλείο για όλες τις αναρχικές ομάδες και συντρόφους/ισες, ότι θέλει να αποτελέσει τη φωνή και το μέσο όσων αγωνίζονται να αλλάξουν την πραγματικότητα, ότι θέλει να στηρίζεται από και να στηρίζει όσο το δυνατόν περισσότερες ομάδες του αναρχικού χώρου, όσο το δυνατόν περισσότερους συντρόφους και συνεργασίες στην κατεύθυνση της δημιουργίας ενός δικτύου αντιπληροφόρησης, ενός ευρέως επικοινωνιακού δικτύου. Αυτά τα σημειώματα συνιστούσαν ένα ανοιχτό κάλεσμα σε κάθε αναρχική και αντιεξουσιαστική ο-

μάδα στην Ελλάδα, στο πνεύμα των εσωτερικών κειμένων που είχαν διανεμηθεί πριν την έκδοση της εφημερίδας.

Αυτή τη στιγμή η εφημερίδα έχει μπει στον 3ο μήνα κυκλοφορίας, ενώ κοντεύει να συμπληρωθεί χρόνος από τότε που άρχισαν οι πρώτες συζητήσεις για την έκδοσή της και η ανταπόκριση του χώρου δεν μπορεί να θεωρηθεί ικανοποιητική.

Αναφερόμαστε βέβαια στις οργανωμένες ομάδες απ' όπου θα περίμενε κανείς μια πιο ενεργή στάση και όχι στους μεμονωμένους συντρόφους και συντρόφισσες από τους οποίους υπήρξε αρκετή ανταπόκριση, κάτι που δείχνει ίσως ότι το «ΑΛΦΑ» ανοίγει νέους δρόμους στο χώρο.

Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι το «ΑΛΦΑ» φέρει ευθύνη για την περιορισμένη ανταπόκριση, αφού το κάλεσμά του θα μπορούσε να θεωρηθεί ασαφές, ωστόσο ούτε ως προς αυτό υπήρξε μία καταγεγραμμένη κριτική ή μια βελτιωμένη πρόταση.

Το «ΑΛΦΑ» ξεκίνησε σαν πρωτοβουλία ορισμένων συντρόφων που θέλησαν να ξεπεράσουν κάποιες άγονες αντιπαλοότητες, να συγκροτήσουν ένα πολυφωνικό αναρχικό δίκτυο αντιπληροφόρησης, να απεγκλωβιστούν από τους μικροκόσμους και τους στενούς κύκλους και να καλύψουν ένα χρόνο

Συνέχεια στη σελίδα 5

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γ.Μ.-Σ.Δ.

★ Μετά από όλες αυτές τις εμβριθείς αναλύσεις στις εφημερίδες και τα talk-show οι απανταχού Αλβανοί αυτής της χώρας μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι... στα παγκάκια.

★ Αποσυντίθεται σιγά-σιγά το κουφάρι του Λένιν... Και προσδοκώ ανάσταση νεκρών...

★ Επιτρέπουν πλέον τις ερωτικές σχέσεις με Ρώσους στους υπαλλήλους της πρεσβείας των ΗΠΑ... Μήπως βιάζονται να κάνουν τη Μόσχα Αβάνα;

★ Άλλη μια απόπειρα κατά του Κλίντον απέτυχε... Ε, που θα πάει;

★ Για απιστία κατηγορείται ο τρομοκρατοφάγος Π. Καμμένος... Κομπίνα το τελευταίο στάδιο της εθνικοφροσύνης...

★ Και φυσικά δεν έγινε δεκτή άρση ασυλίας του (μαζί και με άλλους 3 της ΝΔ)... Κοινοβουλευτισμός το προτελευταίο στάδιο της εθνικοφροσύνης...

★ Διαμαρτύρονται οι Αμερικάνοι για τη δολοφονία Τσουτσουβή. Άμοιρη ΕΛ.ΑΣ. μέχρι και CIA ενάντια στην κρατική καταστολή.

★ Οι ΗΠΑ έχουν κατασκευάσει όπλα με ακτίνες λέιζερ, τα οποία μπορούν να τυφλώσουν κάποιον σε απόσταση 900 μέτρων. Οι στρατιωτικοί ισχυρίζονται ότι δεν προορίζονται για την τύφλωση ανθρώπων αλλά για την καταστροφή ηλεκτροοπτικού υλικού του εχθρού. Να τους πιστέψουμε;

★ Κάποια από τα όπλα αυτά είχαν μεταφερθεί, χωρίς να χρησιμοποιηθούν (!) στον πόλεμο του Κόλπου και στην Σομαλία. Από αυτά μπορούν να τυφλωθούν οι χρήστες διόπτρων, απλών περισκοπίων και σκόπευτρων.

★ Για την ύπαρξη φακέλων πολιτικών φρονημάτων διερωτάται ο κ. Πάγκαλος. Μα καλά, χέζει η αρκούδα στο δάσος;

★ Την κατάργηση της ισχύος της πλειοψηφίας και της ισοδύναμης προώθηση των διαφορετικών απόψεων παρήγγειλε η νέα ηγεσία της ΟΝΝΕΔ.

★ Λαγός τη φτέρη έσυρε, κακό του κεφαλιού του.

★ Επιχείρηση εκφοβισμού μαρτύρων καταγγέλλουν κρατούμενοι στη δίκη Φωτάκη και ο πρώην αρχιφύλακας Αραβαντινός δήλωσε ότι ο Φωτάκης είναι άσχετος με τη διακίνηση ναρκωτικών. Πετάει, πετάει ο γάιδαρος;

Το θέαμα τρέφεται με σάρκες

ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ, την προηγούμενη εβδομάδα, με αφορμή το θάνατο ενός οπαδού, όλα τα κοράκια (Μ.Μ.Ε., παράγοντες, διοικήσεις) έστησαν άλλο ένα θέατρο του παραλόγου, προς τέρψιν των οφθαλμών διεστραμμένων τηλεθεατών.

Νεκρός ο 25χρονος Γιώργος Καρνέζης, ζωντανός νεκρός ο 23χρονος Σταύρος Πόβης. Θύματα και οι δύο μιας λογικής (ίσως και κυρίαρχης) που θέλει τον άνθρωπο και ιδιαίτερα το νέο, φανατικό οπαδό ανούσιων και κατασκευασμένων από εκμεταλλευτές και κερδοσκοπούς αξιών.

Με αφορμή αυτό το γεγονός είδαμε τραγελαφικά (και δυστυχώς ανεκτά από την κοινωνία) πράγματα να γίνονται. Εκπομπές εκατομμυρίων, με σπόνσορες, διαφημίσεις, τρέιλερ και διάφορους "μαϊντανούς" να "αναλύουν" για άλλη μια φορά, σε σύντομο χρονικό διάστημα περί βίας, περί οικονομικών συμφερόντων, περί ανηθικότητας και περί κυκλωμάτων που οι ίδιοι συμμετέχουν και είναι συνεπείς θύνοι για τα αποτελέσματά τους. Είδαμε να αναβάλλεται ο τελικός του μπάσκετ με πρόσχημα το φόβο επεισοδίων, αλλά στην ουσία να φαίνεται καθαρά πως η αναβολή έγινε για να τα βρουν οι διοικήσεις στα εισιτήρια και να καλλιεργηθεί ένα κλίμα "τρομοκρατίας" από την άλλη.

Φτάνοντας στην μέρα της κηδείας του Γιώργου Καρνέζη, τι να πρωτοθυμηθείς; Το Βαρδινογιάννη και το Γιαννακόπουλο να χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για το χαμό του οπαδού τους; Το κλίμα που οργάνωσαν ή τις δηλώσεις που έκαναν; Ο Γιαννακόπουλος,

τη μια στιγμή δήλωσε την οδύνη του και ευχόταν να είναι ο Καρνέζης το τελευταίο θύμα και δύο ώρες μετά πυροδοτούσε το κλίμα στην συνεδρίαση της ΕΣΑΚ, φανατίζοντας τους είδη φορτισμένους οπαδούς του.

Στην κηδεία, οι έμμισθοι οπαδοί οργανωτές των εκδηλώσεων της διοίκησης (όπως άλλωστε συμβαίνει σε όλες τις μεγάλες ομάδες) έδειξαν ότι μόνο διαθέσεις εκτόνωσης δεν είχαν. Εκτονάδες σημαίες της ομάδας, τεχνητά φορτισμένη ατμόσφαιρα και ομάδα "καθοδήγησης" εμπρηστικών συνθημάτων από τους μπράβους των επισημών, του τύπου "Γιώργο ζεις, εσύ μας οδηγείς" (που άραγε;) και το "αίμα κυλάει εκδιόκηση ζητάει". Η πολιτική σε όλες τις μορφές, στην υπηρεσία του αθλητισμού; Από την άλλη πλευρά, η διοίκηση του Κόκκαλη, προσπαθούσε να εκμεταλλευτεί καλύτερα το αίμα του νεαρού οπαδού προς όφελός της και "ο χορός καλά κρατεί".

Έρχεται λοιπόν η μέρα της μεγάλης "μάχης", του Τελικού. Μάχες για τους και γιατί; Η πολεμική ατμόσφαιρα έχει στηθεί. Όλοι οι μπάτσοι στους δρόμους, κυρίαρχοι της πόλης, με την ανοχή, ακόμα και με την επικρότηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών. Τα κανάλια από νωρίς το μεσημέρι έχουν στήσει τις κάμερες σε όλα τα πιθανά πεδία "μάχης" της Αθήνας και του Πειραιά, κάνοντας κάθε λίγο "ζωντανές συνδέσεις", με τις φιαχτές αγωνιώδεις εκφράσεις των παρουσιαστών, να κάνουν εκκλήσεις για "ειρήνη" τη στιγμή που μέσα τους ζητάγαν αίμα για να τραφούν. Στην είσοδο του γηπέδου, εξευτελιστικός έλεγχος των

οπαδών και νομιμοποιημένη οποιαδήποτε συμπεριφορά των μπάτσων απέναντί τους, με το πρόσχημα της ασφάλειας της διεξαγωγής του τελικού.

Ο τελικός; Μάπα το καρπούζι, με τον Κόκκαλη πρωταθλητή. Και τι έγινε; Ο Βαρδινογιάννης πρωταθλητής στο ποδόσφαιρο. Στους οπαδούς, οι μερικές στιγμιαίες χαρές ή λύπες, για την κατάκτηση ή μη κάποιου τίτλου της ομάδας τους και για τα κοράκια και η πίττα ολόκληρη (εξουσία) και ο

και για άλλη μια φορά μαζική επιχείρηση ταύτισης της βίας στα γήπεδα με την πολιτική βία, οπότε και ταύτιση της καταστολής της. Μέχρι και η "δημοκρατική" Ελευθεροτυπία είχε πρωτοσέλιδο, με φόντο ασφαλίτικο κλοιό ματάνων προς οπαδούς του Παναθηναϊκού, "ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΕΛ.ΑΣ.", προωθώντας και αυτή με τον τρόπο της, την ανέχεια της κοινωνίας στον απόλυτο έλεγχο των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους. Όλοι αυτοί

σκύλος χορτάτος (κέρδη).

Η επόμενη μέρα, ήτα μέρα οργασμού, κατασταλτικής προπαγάνδας απ' όλο το φάσμα των Μ.Μ.Ε. Μπράβο στην αστυνομία, συγχαρητήρια τους υπουργούς και στα στελέχη των αθλητικών ομοσπονδιών και ομάδων

ξέρουν καλά όμως, πως αυτός ο θάνατος, δεν είναι παρά η προαναγγελία του επόμενου ή των επόμενων στο χώρο του αθλητισμού.

Ξέρουν πως αυτές οι λογικές σπηρίζουν πολιτικά και οικονομικά την εκάστοτε εξουσία, οπότε μόνο μαζί της θα πάψουν να υφίστανται. Ένας χώρος (αθλητισμός, μουσική, θέατρο, τέχνες), που το διαχειρίζονται οι ίδιοι καπιταλιστές - εξουσιαστές, που διαχειρίζονται τις τύχες των ανθρώπων και της κοινωνίας, δεν μπορεί να έχει αξίες διαφορετικές από τις κυρίαρχες αυτής (ανταγωνισμός, κέρδος, κυριαρχία), να έχει αξίες λοιπόν όλοι τους το παραμύθι κι ως περιμένουν το επόμενο θύμα, για να τραφούν με το αίμα του.

Α.Γ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΔΡΟΜΟΥ

ΑΝΑΜΕΣΑ στα διάφορα έργα που πραγματοποιούνται τον τελευταίο καιρό στη Θεσσαλονίκη, "μέλλουσα πολιτιστική πρωτεύουσα '97", προχωρά και η ανάπλαση του ιστορικού δρόμου της Προξένου Κορομηλά. Ένας δρόμος στενός, ο πρώτος παράλληλος της παραλιακής λεωφόρου, κεντρικός, αλλά συγχρόνως όχι ιδιαίτερα εκτεθειμένος στην άμεση αντίληψη της παραδοσιακής οικογενειακής ηθικής, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '70 θα στεγάζει την πιο light εκδοχή του είδους των bar που συνήθως συναντά κανείς γύρω από ένα λιμάνι. Η γοητεία του κόσμου της νύχτας και των καταχρήσεων θα προσελκύσει την κοινωνική κατηγορία προς την οποία εκείνη την εποχή αρχίζει να στρέφει την προσοχή του το σύστημα του καταναλωτισμού: τη νεολαία, και κυρίως τους φοιτητές, ο μεγάλος αριθμός των οποίων αποτελεί ένα ιδιαίτερο γνώρισμα της πόλης. Ανοίγουν τα πρώτα μαγαζιά που εμπορεύονται τη rock κουλτούρα και αρχίζει να γεννιέται ο μύθος της Κορομηλά. Στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '80 εμφανίζονται οι μητροπολιτικές που εκφράζουν μια θολή άρνηση μέσα από διάφορες υποκουλτούρες και στυλ. Ένα τεράστιο πλήθος σε ένα συνεχές πηγαίνελα καταλαμβάνει το

δρόμο. Αντιπαραθέσεις, που φτάνουν σε συμπλοκές, ανάμεσα σε διάφορα στυλ, συνεχώς νέα πρόσωπα, κινητικότητα, παρέες που αισθάνονται σαν συμμορίες, η αίσθηση ότι ελέγχεις το δρόμο. Πραγματικά, για τα παιδιά από τις εργατικές και τις φτωχές γειτονίες της πόλης, αυτή η κάθοδος στο κέντρο έχει μια αίσθηση "εισβολής". κατάκτηση της καρδιάς του αστικού τομέα. Και είναι όμως η καρδιά του: 50 μέτρα πιο πάνω βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία της Νέας Δημοκρατίας, απέναντί η εφημερίδα "Ελληνικός Βορράς", ορκισμένος υπερασπιστής του τριπτύχου "Πατρίς - Θρησκεία - Οικογένεια", λίγο πιο κάτω η "Ιερά Μητρόπολις", στην άλλη πλευρά η Αμερικανική πρεσβεία και πιο πέρα η λέσχη αξιωματικών. Είμαστε στα μέσα της δεκαετίας του '80 και ένα μεγάλο τμήμα του αεικίνητου πλήθους που κατακλύζει το δρόμο επιλέγει περισσότερο ή λιγότερο συνειδητά να αυτοπροσδιορίζεται από το χαρακτηρισμό "αναρχικός", στα πλαίσια μάστιχα των συνεχών συγκρούσεων με την αστυνομία που συμβαίνουν τον ίδιο καιρό στην Αθήνα. Αυτή η διαρκής γενική συνέλευση του πεζοδρομίου, η μόνιμη εστία αναταραχής, πρέπει να εκλείψει. Η "αντισυμβατικότητα" της νεολαίας πρέπει να εκ-

δηλώνεται σε προκαθορισμένα και ελεγχόμενα πλαίσια. Και ιδεολογικά, μέσα από το εμπόριο lifestyle που αρχίζει να προωθείται από το ΚΛΙΚ και χωροθετικά, μέσα στα ελεγχόμενα καταστήματα μαζικής διασκέδασης. Για όσους δεν ζουν με το όνειρο της ένταξης και της κοινωνικής ανόδο, επιχειρήσεις "αρετής" ή πρέζα, που την ίδια εποχή αρχίζει και προωθείται μαζικά. Στα επόμενα χρόνια σταδιακά το εμπόριο του underground και των καταχρήσεων θα μεταφερθεί σε πιο ασφαλείς για την κυριαρχία χώρους, όπου δεν θα είναι δυνατή η διαμόρφωση συνθηκών πεζοδρομίου, μακριά από επικίνδυνους "στόχους", ώστε η παθητική κατανάλωση να βασιλεύει ανενόχλητη, σκιάζοντας τα μυαλά των ζωντανών.

Τώρα πλέον η Κορομηλά στεγάζει τους ακριβότερους οίκους μόδας, τα σημεία πώλησης των πιο "high" αντικειμένων- πειστηρίων ένταξης στο πιο θεαματικό "lifestyle". Όταν το αντικατοπτριστικό κομμάτι της νεολαίας επιστρέψει, όχι σαν αταξία της άρνησης, αλλά σαν τάξη της συνείδησης, θα έχει πολλή δουλειά να κάνει και πολλούς στόχους βολικά συγκεντρωμένους...

N.N.

Κυκλοφόρησαν...

★ Κυκλοφόρησε το 3ο τεύχος (Απριλίου), του περιοδικού ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΞΗ, από την Θεσ/κη. Με θέματα, όπως για την εκκλησία - θρησκεία, για σαμποτάζ με κάθε μέσο στον στρατό, για την αντικρατική θεωρία και πρακτική, κλπ. Ένα έντυπο πολύ αξιόλογο. Για επικοινωνία Τ.Θ. 50302, Τ.Κ. 54013, Θεσσαλονίκη.

★ Κυκλοφόρησε το 1ο τεύχος (Μαΐου), του περιοδικού "Αγκάθι" από αναρχικούς συντρόφους της Καλαμάτας. Μερικά από τα θεματά του αναφέρονται στην πρωτομαγιά του 1886, στα γεγονότα της Καλαμάτας στις 8 Μάη 1934, καθώς και σ' αυτά του γαλλικού Μάη.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ μία οκτασέλιδη μόλις εφημερίδα να έχει τιμή 200 δρχ. Με την αύξηση της τιμής διαφωνούσε και η συντακτική ομάδα του "ΑΛΦΑ" στη Θεσσαλονίκη και αρκετοί συντρόφοι στην Αθήνα. Το «ΑΛΦΑ» όμως δεν περιέχει διαφημίσεις, ισολογισμούς, δημοπρασίες, ροζ αγγελίες, δεν παίρνει κρατικές ενισχύσεις, δεν απευθύνεται στη ΧΙΟΣ BANK για δάνεια, δεν κρύβει από πίσω του έναν ολόκληρο όμιλο τεχνικών εταιρειών. Προς το παρόν, ούτε καν τηλέφωνο δεν μπορεί να έχει. Τελικά ο οικονομικός εφιάλτης αποδείχτηκε ένας από τους χειρότερους που μπορούσαμε να φανταστούμε.

Αυτό που επιδεινώνει όμως πολύ το οικονομικό της εφημερίδας είναι το πρόβλημα ότι οι επιστροφές από την επαρχία δεν έχουν ακόμα φτάσει και σε λίγες βδομάδες θα έρθουν μόλις τα χρήματα

από τα δύο πρώτα φύλλα (του Μαρτίου), τα οποία ούτως ή άλλως θα είναι ελάχιστα μια και ειδικά τα πρώτα φύλλα έφτασαν σε πολύ λίγα σημεία της χώρας. Πράγμα που σημαίνει πως η εφημερίδα θα πρέπει να συνεχίσει να ανταπεξέρχεται οικονομικά για ενάμιση τουλάχιστον μήνα με τις οικονομικές συνθήκες που

περιγράφονται παρακάτω. Σ' αυτό το διάστημα μπορούμε ουσιαστικά να υπολογίσουμε μόνο στα έσοδα από την διακίνηση της εφημερίδας στην Αθήνα. Τελικά, η οικονομική πίεση, που όπως φαίνεται και στον αναλυτικό πίνακα που ακολουθεί είναι ιδιαίτερα μεγάλη, θα σταματήσει μόλις το φθινόπωρο.

ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΦΥΛΛΟ	ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ	ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΧΕΡΙ-ΧΕΡΙ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ
1	60.150	26.150	93.300
2	43.650	19.900	63.750
3	63.833	17.700	81.533
4	59.677	9.340	69.007
5	89.185	14.190	103.375
6	65.354	15.000	80.354
7	64.642	14.600	79.242
8	64.350	11.060	75.610
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ:			646.171

Τα έξοδα της εφημερίδας, για κάθε φύλλο εκτός από το 6ο, κατανέμονται ως εξής: χαρτί περίπου 100.000, τυπογραφείο 41.000, φιλιμοντάζ 11.000. Το 6ο φύλλο, που ήταν 12σέλιδο, στοίχισε συνολικά 224.000 δρχ.

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ: 1.288.000

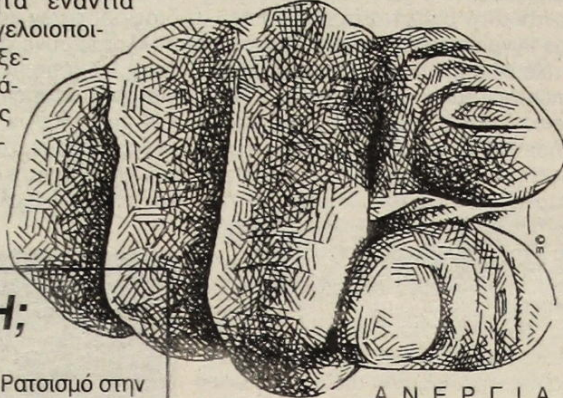
Αλληλεγγύη στο Γ. Κρητικόπουλο

Η ΟΛΟΜΕΤΩΠΗ ΕΠΙΘΕΣΗ του κράτους ενάντια στην κοινωνία συνεχίζεται καθώς αυτό, εναρμονιζόμενο με τις επιλογές των ευρωπαίων εταίρων του, εντείνει τις φορολογικές ληστείες σε ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια, προστατεύοντας, βέβαια, τα οικονομικά προνόμια των εφοπλιστών, των μεγαλοεπιχειρηματιών, των πολιτικών, των δικαστικών και όλων αυτών των καθαρμάτων που ζουν εκμεταλλευόμενοι την ύπαρξη και την εργασία μας. Αυτές οι κινήσεις του κράτους δε μας παραξενεύουν, εφόσον αυτό, από την ίδια του τη φύση, υπάρχει για να καταπιέζει, να εκμεταλλεύεται, να καταστέλλει είτε με ωμή είτε με συγκαλυμμένη βία. Η βία του κράτους γίνεται άμεσα ορατή, κάθε φορά που η κοινωνία αρνείται να

πειθαρχήσει στις επιταγές του και αντιδρά ή εξεγείρεται ενάντια σ' αυτές (καταστολή μαθητικών κινητοποιήσεων, ξυλοδαρμός συνταξιούχων). Γιατί η κοινωνία δεν είναι χειραγωγήσιμο κοπάδι που αιώνια παραμένει παθητικός θεατής της κοροϊδίας και της αδικίας που υφίσταται, αλλά πάντα έρχεται η στιγμή που εκφράζει δυναμικά την οργή και τη δυσάρεσκεια της, άλλοτε δημιουργώντας εκρηκτικές καταστάσεις, όπως οι κινητοποιήσεις των αγροτών κι άλλοτε στρεφόμενη με θρασύτητα ενάντια στους κρατιστές γελοιοποιώντας τους και εξσκεπάζοντας τον άθλιο ρόλο τους (ξυλοδαρμός δημοσιογράφου του ANT1 από αγρό-

τες, προπηλακισμός βουλευτών από εργαζόμενους των ναυπηγείων Σκαρμαγκά).

Σε ένδειξη έμπρακτης αλληλεγγύης σ' αυτό το διογκούμενο κύμα κοινωνικής δυσάρεσκειας, στις 21/3 ομάδα ατόμων, έχοντας σκοπό να δημιουργήσει άλλον έναν πόλο ρήξης με τις δυνάμεις της ανελευθερίας στην καρδιά της Θεσσαλονίκης, ανάρτησε πανώ έξω από το προαύλιο της Θεολογικής που έγραφε "Η ΜΟΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ

ΑΝΕΡΓΙΑ : ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΒΙΑ" και επιτέθηκε με μολότωφ στη ΔΕΘ, σύμβολο και χώρο ανάπτυξης της οικονομικής εκμετάλλευσης των κυρίαρχων. Κατά τη διάρκεια των μικρής έκτασης επεισοδίων που σημειώθηκαν,

συλλαμβάνεται ο 22χρόνος αναρχικός Γ. Κρητικόπουλος, ο οποίος ξυλοκοπείται, οδηγείται στην ασφάλεια και κατόπιν προφυλακίζεται, κατηγορούμενος για την κατασκευή, προμήθεια, κατοχή εκρηκτικών, απόπειρα έκρηξης, απλή σωματική βλάβη και αντίσταση κατά της αρχής. Είναι συνήθης η τακτική των διωκτικών μηχανισμών της διόγκωσης των γεγονότων και της κατασκευής "αποδεικτικών" στοιχείων. Ο Γ. Κρητικόπουλος είναι γνωστός στον αντιεξουσιαστικό χώρο και βέβαια, η βία του κράτους δεν του είναι άγνωστη. Παλιότερα, όταν αρνήθηκε να παρουσιαστεί στο στρατό, ξυλοκοπήθηκε άγρια, με αποτέλεσμα να αποκτήσει αναπηρία στο πόδι.

Η αλληλεγγύη στο Γ. Κρητικόπουλο που έχει υποστεί την κτηνωδία των διωκτικών αρχών σ' όλο της το μεγαλείο και συνεχίζει να την υφίσταται παραμένοντας προφυλακισμένος στις φυλακές Διαβατών ακριβώς λόγω της συμμετοχής του στους τρέχοντες κοινωνικούς αγώνες, αποτελεί και μέρος της συνολικότερης δράσης κάθε αγωνιζόμενου κομματιού της κοινωνίας. Το ίδιο, και όσων η θεωρητική και δράση εμπνέεται από αντιεξουσιαστικές, αντικρατικές ή αναρχικές αντιλήψεις. Το κράτος απα-

τάται αν νομίζει ότι με συλλήψεις, καταστολή, βασανισμούς, τρομοκρατία μπορεί να τιθασεύσει την κοινωνική οργή. Οποιοσδήποτε έχει στοιχειώδη σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, οφείλει να αγωνίζεται ενάντια στην κρατική επιβολή με κάθε μέσο που αυτός κρίνει κατάλληλο. Δεν περιμένουμε την ελεημοσύνη κανενός εξουσιαστή. Σήμερα που ολοένα και περισσότερο κοινωνικά κομμάτια διαλέγουν το δρόμο της άμεσης δράσης, ακόμα και της βίαιης αντιπαράθεσης με το κράτος, σπέρνοντας την ανασφάλεια στους κρατιστές και εξαναγκάζοντας τους να αναζητούν τη χαμένη κοινωνική ειρήνη, είναι κρίσιμο λάθος να συνηθούμε τις έννοιες της νομιμότητας και της παρανομίας στους κοινωνικούς αγώνες. Κάθε πράξη που στρέφεται ενάντια σ' αυτούς που καταπιέζουν, ελέγχουν, εκμεταλλεύονται, τρομοκρατούν και αλλοτριώνουν κυβερνώντας την κοινωνία, δεν μπορεί παρά να είναι δικαίη.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ Γ. ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΜΕΣΗ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

ΥΡΕ: ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ;

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΜΑΪΟΥ, η Νεολαία Ενάντια στο Ρατσισμό στην Ευρώπη (ΥΡΕ) διοργάνωσε αντιφασιστική συναυλία στο θέατρο του δήμου Συκεών Θεσσαλονίκης. Τις μέρες πριν από την εκδήλωση οι σχετικές αφίσσες στους δρόμους της πόλης ενημέρωναν τον κόσμο. Η αφίσσα, κλασικά αντιφασιστική, με σπασμένους αγκυλωτούς σταυρούς, συνθήματα του τύπου "να πολεμήσουμε το φασισμό". Η έκπληξη(!) όμως ήταν στις τελευταίες σειρές της αφίσσας: "ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ Γ.Γ. ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ". Η κεραμίδα έπεσε στα κεφάλια μερικών, ανάμεσα σ' αυτούς και και τα μέλη των συγκροτημάτων που ήταν να παίξουν στη συναυλία. Τα συγκροτήματα τελικά αρνήθηκαν να παίξουν και η εκδήλωση μεταώθηκε. Η αντιφασιστική δράση είναι μια πολύ σοβαρή υπόθεση για να αφήνεται στα χέρια κάποιων ειδικών, όπως η ΥΡΕ.

Έξω από το χώρο που θα γινόταν η συναυλία, η Villa Βαρβάρα μοίρασε προκήρυξη, απ' όπου και το παρακάτω απόσπασμα:

"ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ Υ.Ρ.Ε. ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΠΟΥΛΗΣΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ 'ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ'

ΑΘΗΝΑ: Όταν μαχαιρώνονται οι καταλήψεις Γ. Σταθόπουλος-Σ. Ψαθάς έξω από την κατάληψη Αλκαμένους και Ταρσού, η μόνη "δράση" που επιλέγει η Υ.Ρ.Ε. είναι μια πικετοφορία "διαμαρτυρίας" έξω από το νοσοκομείο. Εκεί, και την ώρα που ο σύντροφός μας Γιάννης χαροπαλεύει στην εντατική, οι σιχαμένοι θρασυδελίτοι της Υ.Ρ.Ε. καλούν τα μ.μ.ε (ποια; τα μ.μ.ε. που πάντα αποκρύπτουν τα γεγονότα) και να "ενημερώσουν" την κοινή γνώμη!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Στις αντιφασιστικές πορείες οι "αντιφασίστες" της Υ.Ρ.Ε. δεν συμμετέχουν!

ΜΗΝ ΑΦΗΝΕΤΕ ΤΗΝ Υ.Ρ.Ε. ΝΑ ΣΑΣ ΠΑΡΑΠΛΑΝΕΙ. ΜΗΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ. Είναι ξεκάθαρο σε μας ότι η "αντιφασιστική δράση" της Υ.Ρ.Ε. δεν υπάρχει γιατί, είτε απέχει παντελώς από τα γεγονότα, ή, όταν υποτίθεται ότι είναι "παρούσα" θεωρητικολογεί επικίνδυνα και παραπλανεί οργανωμένα. Μην ξεχνάτε ότι η Υ.Ρ.Ε. είναι οργανισμός ο οποίος υπάρχει στα περισσότερα κράτη της Ευρώπης και χρηματοδοτείται απ' αυτά. Πώς είναι δυνατόν να μάχεται το φασισμό όταν ξέρουμε ότι τα κράτη είναι αυτά που ΓΕΝΝΟΥΝ, ΠΡΟΩΘΟΥΝ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ."

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΝΕΝΑ ΕΛΕΟΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Την περασμένη Κυριακή, μετά από κάλεσμα του "Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίων, Χάρτου και Γραφικών Τεχνών" συγκεντρώθηκαν γύρω στα διακόσια άτομα στην είσοδο της Έκθεσης Βιβλίου, στο Πεδίο του Άρεως, για να διαδηλώσουν την αντίθεση τους στη συμμετοχή φασιστικών εκδόσεων σε αυτήν. Ήδη, πριν από την ώρα που ορίστηκε για τη συγκέντρωση (6.30μμ), δυο κλούβες των ΜΑΤ στάθμευσαν απέναντι από την είσοδο της Έκθεσης. Τόσο οι ιδιοκτήτες των εθνικιστικών εκδόσεων "Νέα Θέσις", όσο και τα λιγοστά φασιστοειδή (5-10) που βρίσκονταν στο περίπτερο των συγκεκριμένων εκδόσεων, μόλις αντιλήφθηκαν το μέγεθος της συγκέντρωσης, έκλεισαν το περίπτερό τους και εξαφανί-

στηκαν. Μετά από άρνηση μέρους των διοργανωτών να κινηθούν με πορεία προς τα φασιστικά περίπτερα εντός της Έκθεσης, 150 περίπου αναρχικοί-αντιεξουσιαστές σύντροφοι και κάποιοι αριστεροί αποφάσισαν να επιτεθούν. Με τη "συνοδεία" αντιφασιστικών συνθημάτων, ισοπεδώθηκαν τα περίπτερα των ακροδεξιών εκδόσεων "Ελευθερη Σκέψη", "Νέα Θέσις" και "Δαυλός" καταστρέφοντας ταυ-

τόχρονα όλο το έντυπο υλικό τους και τραυματίζοντας τρεις ακροδεξιούς.

Κανένα έλεος στους υποστηρικτές των ναζιστικών σφαγών, κανένα έλεος στους ομοϊδεάτες του Φασίστα Μανώλογλου που μαχαίρωσε τους σύντροφους μας Σταθόπουλο και Ψαθά, κανένα έλεος στους εχθρούς της ελευθερίας.

Φ.Κ.

Κλέβε, κλέβε, κάτι μένει...

ΚΑΘΩΣ η πρόσφατη συμφωνία Motor Oil - Avin (=όμιλος Βαρδινογιάννη) με τη Σαουδαρβική Aramco, προχωράει στο στάδιο της υλοποίησης αρχίζουν να διαφαίνονται οι πολλαπλοί στόχοι της νέας επιχείρησης:

1. Οι Βαλκανικές χώρες. Οι γεωπνικές χώρες βρίσκονται υπό ανάπτυξη (με καπιταλιστικούς ορισμούς της οικονομίας), ο όμιλος Βαρδινογιάννη έχει ήδη πραγματοποιήσει επενδύσεις τις οποίες θα χρησιμοποιήσει σαν βάση για τη δημιουργία και επέκταση νέων δραστηριοτήτων αλλά και νέων προϊόντων. Η θέση της Ελλάδος καθώς και τα περιθώρια επέκτασης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων είναι περισσότερα από ότι στην Ευρωπαϊκή αγορά, η οποία στον τομέα πετρελαιοειδών θεωρείται κορεσμένη και πολύ δαπανηρή επένδυση. (Χωρίς αυτό να σημαίνει απαραίτητα ότι τους είναι και αδιάφορη η Ευρωπαϊκή αγορά). 2. Η κυριαρχία στην αγορά πετρελαιοειδών της Β. Ελλάδος. Αυτό θα μπορούσε να γίνει με την εξαγορά κάποιων ήδη υπάρχουσας εταιρείας (μικρής), την απόκτηση του διυλιστηρίου της ΕΚΟ στη Θεσσαλονίκη και τον εκσυγχρονισμό του υ-

πάρχοντος διυλιστηρίου της Motor Oil. Η σταδιακή καθαίρεση και ο παραγκωνισμός από τη θέση του σημερινού κυρίαρχου της ΕΚΟ θα ήταν η αναπόφευκτη συνέπεια. 3. Εκμετάλλευση, δια μέσου της συμφωνίας, μεταφοράς πετρελαίου από τον αγωγό Ρωσίας - Αλεξανδρούπολη.

Η ενδοοικογενειακή διαμάχη των Βαρδινογιάννηδων για το ποιος θα αρπάξει περισσότερα δε θεωρώ ότι μας αφορά. Το σίριαλ της παραπληροφόρησης για τη "Δυναστεία" και τους "Κληρονόμους" είναι "στάχτη στα μάτια" όσων θα θέλαν να πληροφορηθούν πάνω στις συνέπειες αυτής της συμφωνίας, συνέπειες που μας αφορούν όλους. ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΟΥΣ - ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΑΣ. Ποιο δικαστήριο, άραγε, θα δεχόταν να εκδικάσει μια αγωγή επιστροφής όσων μας έκλεψε ο όμιλος Βαρδινογιάννη;

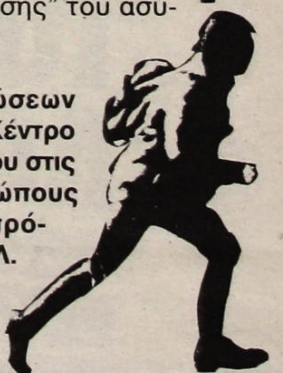
Δ.Μ.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΔΙΑΤΙΘΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΟ ΤΗΣ VILLA AMALIAS.

Εκδηλώσεις...

★ **ΔΕ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΟ ΑΣΥΛΟ, ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ.** Την ερχόμενη Πέμπτη, στις 7.00 μμ, στον χώρο του Παντείου Πανεπιστημίου (Αίθουσα 1), θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση-συζήτηση της Κίνησης Αναρχικών-Αντιεξουσιαστών από Πανεπιστήμια και σχολές με θέμα το Πανεπιστημιακό άσυλο, την πραγματική υπόστασή του, τους κοινωνικούς αγώνες που συνδέονται με τα πανεπιστημιακά κτίρια, τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους και το ενδεχόμενο "κατάργησης" του ασύλου.

★ **Στα πλαίσια του τριήμερου εκδηλώσεων που διοργανώνει η ACT UP και το Κέντρο Ζωής και Έμπνευσης, το Σάββατο 3 Ιουνίου στις 12.00 π.μ. θα γίνει κουβέντα με εκπροσώπους των μη κυβερνητικών οργανώσεων, εκπρόσωπο του υπουργείου υγείας, του Κ.Ε.Ε.Λ. και ενός οροθετικού, με συντονιστή τον Τάκη Μίχα και με θέμα το ρατσισμό.**

Αλφα
ΕΤΟΣ 1ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 10
ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-ΠΟΥΛΟΥ 45
ΤΗΛ. - FAX: -
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

“ΕΞΥΠΝΕΣ” ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ;

Η τεχνολογία ενάντια στον άνθρωπο!

ΜΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΘΟΡΥΒΟ για το ηλεκτρονικό φακέλωμα, τις νέες ταυτότητες και την αστυνόμευση της ιδιωτικής μας ζωής, κάποια κράτη-μέλη (και μη) της κοινότητας είχαν ήδη βάλει σε δράση ένα νέο, ακόμα πιο πανούργο σχέδιο με σκοπό τον εγκλωβισμό των ανθρώπινων κοινωνικών σχέσεων, τις απρόσπετες και εξαυλωμένες απαιτήσεις με στόχο των εξαναγκασμό στην καταπόνηση του πληροφωρικοποιημένου εμπορεύματος, την κατάργηση του ανθρώπινου συναισθήματος και τον υποβιβασμό μας στη μηχανή της μαζικής καταπόνησης. Έτσι καταστρώσανε το σχέδιο που ακούει στο όνομα “ΕΞΥΠΝΕΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ”. Η τεχνολογία του; Ένα “chip” σε πρώτη χρήση για τις αγορές, το τηλέφωνο ή την επίσκεψη στον γιατρό. Σήμερα οι άνθρωποι δεν μπορούν να πάνε σ’ ένα περίπτερο και να αγοράσουν με κάρτα μια εφημερίδα που κοστίζει μόνο 150 δρχ. αλλά αυτό θα γίνεται μέσα σε λίγα χρόνια με αυτές τις “έξυπνες” κάρτες. Αυτό μπορεί να γίνει, γιατί αυτές οι κάρτες σε αντίθεση με τις κάρτες που διαθέτουν μια μαγνητική ταινία, έχουν τη δυνατότητα να αποθηκεύουν πληροφορίες, ενώ διαθέτουν υψηλού επιπέδου ασφάλεια και επιτρέπουν να γίνονται με ηλεκτρονικό τρόπο οικονομικές συνδιαλλαγές στους χώρους αγοράς χωρίς να χρειάζεται να έρθει κάποιος σε επα-

φή με ένα κέντρο επαληθεύσεως/ελέγχου. Το κλειδί βρίσκεται σε ένα μικροϋπολογιστή (chip) που εμπερικλείουν. Με το chip, η ταυτότητα αναγνωρίζει τον κάτοχο, ενεργοποιεί την κάρτα και επιτρέπει τις συνδιαλλαγές με αυτόνομο τρόπο. Κατά τα λεγόμενα “τους”, το γεγονός αυτό εξασφαλίζει μια σημαντική οικονομία στις τηλεπικοινωνίες με συνέπεια να γίνονται προσιτές συναλλαγές χαμηλού κόστους. Κατά τη δική μας γνώμη προσπαθούν να παράγουν καταναλωτές για τα προϊόντα τους ή αλλιώς να παράγουν τους ίδιους τους εαυτούς μας σαν να επρόκειτο για καταναλωσιμα προϊόντα.

Μερικά παραδείγματα είναι η αγορά εισιτηρίων στο σινεμά, ή η χρήση της για τα εισιτήρια στο λεωφορείο (αυτή η χρήση βρίσκεται σε δοκιμαστικό στάδιο στην Γαλλία και τη Γερμανία), ή η χρήση από εταιρίες με σκοπό να μπορούν οι υπάλληλοι τους να πηγαίνουν σε προκαθορισμένες ζώνες, να πληρώνουν το φαγητό τους στον διάδρομο ή να συμπληρώνουν τα προσωπικά τους στοιχεία. Σαν ηλεκτρονικά πορτοφόλια λοιπόν οι κάρτες αυτού του τύπου προσφέρουν άλλο ένα “πανούργο” πλεονέκτημα: οι χρήστες μπορούν να τις “ξαναγεμίσουν” όποτε επιθυμούν είτε σε αυτόματα ταμεία, είτε με μικρά τερματικά στο σπίτι. Έτσι ο οποιοσδήποτε μπορεί να βγει από το σπίτι του χωρίς μετρητά. Φτάνει να τοποθετήσει την κάρτα

στον τερματικό και να ζητήσει από τον τραπεζικό οργανισμό να την “ξαναγεμίσει”. Με άλλα λόγια μας ωθούν σαν απομονωμένα άτομα στην καταναλωτική ακινησία του χώρου της ταξικής κυριαρχίας. Στην Ισπανία ήδη βρίσκονται σε λειτουργία στον δρόμο σχεδόν 1.000.000 κάρτες αυτού του τύπου (αριθμός απειλητικός και επικίνδυνος!). Η αγορά τους άρχισε στην EXPO ‘92 για χρήση μέσα στο χώρο της έκθεσης. Κάποια υπουργεία εργασίας πειραματίζονται στην αντικατάσταση μ’ αυτές της εγγραφής μελών στον Ασφαλιστικό Φορέα και μερικές τράπεζες αποκτούν εμπειρίες “πρότυπο”. Κάποιες τράπεζες π.χ. έχουν κυκλοφορήσει 30.000 κάρτες μεταξύ των φοιτητών του πανεπιστημίου της Βαρκελώνης για την πληρωμή μεταξυ των άλλων εγγράφων τους ή για να αγοράζουν τα βιβλία τους.

ΠΟΛΥ ΧΡΗΣΗ: Περίπου 50 έως 70 εκατομμύρια από αυτού του είδους τις “έξυπνες” κάρτες βρίσκονται ήδη σε κυκλοφορία στην Ευρώπη, σίγουρα και στην Ελλάδα αλλά χρησιμοποιούνται κυρίως από τραπεζικούς, στρατοκράτες, πολιτικούς, επιχειρηματίες. Αλλά υπολογίζεται ότι χρειάζονται περίπου 10 χρόνια για να μετατραπούν σε κάρτες καθημερινής χρήσης, αντικαθιστώντας τις κάρτες με μαγνητική ταινία ή τις κάρτες που προπληρώνονται όπως π.χ. κάρτες τηλεφώνων. Οι συνηθέστερες χρήσεις τους είναι σε τράπεζες, στην καλωδιακή Τ.Β., έλεγχος εισόδου, τηλεφώνια για το κοινό ή κινητή τηλεφώνια και δρόμια στην εθνική οδό.

Παρότι ο αριθμός των χρησιμοποιούμενων καρτών δεν είναι περιφρονητός, το υψηλό κόστος και το κόστος τερματικών υποστήριξης είναι η βασική αιτία που εμποδίζει τη μαζική της χρήση. Κατά τα λεγόμενα των δημιουργών της κάρτας, η εφεύρεση έχει νόημα μόνο αν σκεφτεί κανείς τις νέες υπηρεσίες που μπορεί να προσφέρει. Ήδη υπάρχει η τεχνολογία για τη δημιουργία μιας κάρτας πολλαπλής χρήσης που θα αντικαταστήσει το σύνολο των διαφορετικών καρτών, που τώρα πολλοί έχουν στις τσέπες τους. Αυτή θα χρησιμοποιεί από μόνη της για την τακτοποίηση των προσωπικών συναλλαγών, τους τραπεζικούς λογαριασμούς, το ιατρικό ιστορικό, τον έλεγχο παρκαρίσματος και τέλος τον έλεγχο ολόκληρης της ζωής

μας. Είναι πραγματικά ειρωνικό και αφελέες να νομίζουμε ότι αυτή η εφεύρεση θα πάρει 10 χρόνια για να μετατραπεί σε κάρτα καθημερινής ανάγκης, εφόσον η παραγωγή του παγκόσμιου πλούτου το έχουν προγραμματίσει εδώ και δεκαετίες και θα το εφαρμόσουν την κατάλληλη στιγμή γι αυτούς. Εμείς από τη μεριά μας να αρνηθούμε την αντιανθρώπινη λαιμαργία της στο “είναι” της ύπαρξης μας και να συντρίψουμε τις υπαγορεύσεις του κράτους, της ταξικής κοινωνίας, της εμπορευματοποίησης οικονομίας και το χυδαίο υπολογισμό του κέρδους των καπιταλιστών.

Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΕΙΝΑΙ ΛΥΣΣΑΛΕΑ...

G.M.(Σ FAC)

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο Κ. ΜΑΖΟΚΟΠΟΣ

Μετά από συνοπτικές διαδικασίες το εφετείο καταδίκασε τον Κ.Μαζοκόπο σε 7 χρόνια και 4 μήνες φυλακής. Αυτό σημαίνει πως σε 10-15 μέρες ο Κ.Μαζοκόπος θα είναι ελεύθερος, αφού ήδη έχει εκτίσει περίπου τα 5 χρόνια. Τα 17 χρόνια που είχε πρωτόδικα, πέρα του ότι ήταν πολλά για τις συγκεκριμένες κατηγορίες που τελικά δικάστηκε (μεταφορά, προμήθεια, απόκρυψη και κατοχή όπλων, έκρηξη από αμέλεια!!!, σύσταση συμμορίας) εξυπηρετούσαν και συγκεκριμένες πολιτικές σκοπιμότητες.

Στο πρόσωπο του κάποιοι είδαν τη δίκη της “τρομοκρατίας” γι’ αυτό με διάφορους τρόπους φρόντισαν να φορτίσουν πολιτικά αυτήν την υπόθεση. Τελικά τι έγινε; Το κράτος ελευθερώνει τόσο εύκολα τους “τρομοκράτες” ενώ κάνει τα πάντα για να τους συλλάβει.

Μάλλον έπαιξαν σε λάθος άλογο. Τόσο δικονομικά όσο και πολιτικά η υπόθεση του Κ.Μαζοκόπου ήταν πολύ πιο αδύναμη από όση την παρουσίασαν και τη χρησιμοποιήσαν για τις συγκεκριμένες αναγκαίες εκείνης της περιόδου. Το διπλανό πρωτοσέλιδο είναι πιο εύγλωττο για το τι θα ήθελαν.

Δικονομικά αυτή η απόφαση δεν είναι “επιεικής” αλλά ίσως είναι “αυστηρή” σε σχέση με ανάλογες αποφάσεις των δικαστηρίων για ίδιες κατηγορίες. Πολιτικά αφού έπαιξαν το παιχνίδι της τρομοκρατίας και του τρομοελέγματος αφού επιτέλους “έπιασαν” έναν “τρομοκράτη” δεν μπορούσε να τους χρησιμεύει σε τίποτα άλλο στην φυλακή. Πέρα από το γεγονός πως δεν αποτελούσε ουσιαστικό πολιτικό κίνδυνο. Γιατί το καθεστώς κινδυνεύει από αλλού και με άλλους τρόπους.

Σήμερα, αυτή η απόφαση δεν είναι καθόλου τυχαία με το ταξίδι του Βαλτράκη στις ΗΠΑ, ούτε τυχαία είναι με τις εξελίξεις που θα ακολουθήσουν τόσο στον τομέα της αντι-τρομοκρατικής όσο και στην καταστολή των κοινωνικών χώρων αντίστασης. Όπως επίσης καθόλου τυχαίο δεν είναι πως οι αμερικάνοι αυτές τις μέρες “έδειξαν” τον Τσουτσουβή σαν εκτελεστή του Γουέλς του 1975. Και βέβαια καθόλου τυχαίο δεν είναι η υποβάθμιση της Έκθεσης του State Department για την τρομοκρατία σε στιλ εντάξει, δεν ήταν παρά ένα κείμενο γραφειοκρατικού επιπέδου.

Πολλές συμπτώσεις για να είναι τυχαίες...

Με την υπόθεση του Κ.Μαζοκόπου κλείνει ο γνωστός κύκλος των “συνθήκης ύποπτοι” και ένας άλλος ανοίγει (αν δεν έχει ανοίξει ήδη). Έχουν γνώση οι φύλακες;

Γ.Κ.

ΣΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

καιώματα που ξέρατε, τώρα δεν υπάρχουν”. Κάποιοι θα δουλεύουν 35 ή και 25 ώρες (στο κάτω-κάτω και 40 που δουλεύουν τώρα π.χ. κάποιοι δημόσιοι υπάλληλοι έχει καμιά διαφορά; Η μήπως είναι το ίδιο με το να δουλεύεις 8ωρο οικοδομή ή διανομή φυλλαδίων), κάποιοι άλλοι 50 και 60. Και το μεγαλύτερο κομμάτι θα δουλεύει ανάλογα με τις ανάγκες των αφεντικών, της παραγωγής, του εμπορεύματος, της οικονομίας. Οι ανάγκες λοιπόν της οικονομίας στρέφονται ευθέως εναντίον μας.

Και μην ξεχνάμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των επαγγελματιών είναι άχρηστα. Δημιουργήθηκαν από ψεύτικες ανάγκες και συνεχίζουν να υπάρχουν από αυτές. Ασφαλιστές, μπάτσος, έμποροι, δημοσιογράφοι, και άλλα ευγενή επαγγέλματα υπάρχουν και συντηρούνται από την οργάνωση του ψέματος και της εκμετάλλευσης. Με μια πιο ορθολογική κατανομή επαγγελματιών και με τις σημερινές τεχνικές δυνατότητες οι ώρες εργασίας είναι δυνατό να μειωθούν ακόμα και σε τρεις, ακόμα και στα πλαίσια του καπιταλισμού.

Αφήστε λοιπόν τα δάκρυα

Τώρα βέβαια μπορεί να αναρωτηθεί κάποιος, αφού δε θέλουν ανεργία και μπορεί να την εξαφανίσουν γιατί δεν το κάνουν. Η απάντηση είναι απλή. Όταν η ανεργία είναι χαμηλή ο κόσμος μπορεί να αντισταθεί ευκολότερα στην καταπίεση αφού ξέρει πως και να χάσει τη δουλειά του άμα ψάξει θα βρει άλλη. Στην δεκαετία του 60 με σχεδόν ανύπαρκτη ανεργία, η άρνηση της εργασίας και γενικότερα η αμφισβήτηση με την οποία συνδέεται αυτή η στάση είχε διασταθείς μαζικές. Τώρα όμως η αναζήτηση της εργασίας γίνεται απαραίτητη αν θέλεις να επιβιώσεις. Έχει κυριαρχήσει μια νοοτροπία αναζήτησης οποιαδήποτε εργασίας, με οποιοδήποτε μέσο και οποιαδήποτε υποχώρηση. Και αυτό είναι ταυτόσημο με

την ολοκληρωτική σχεδόν υποταγή της ανθρώπινης φύσης στις αναγκαϊότητες της οικονομίας της αγοράς. Έτσι, η εργασία αποκτά ακόμα πιο ξεκάθαρα το πρόσωπο που πάντα είχε: όχι της δήθεν παραγωγής των μέσων επιβίωσης αλλά της υποταγής της ανθρώπινης δραστηριότητας και της ανθρώπινης φύσης σε ανάγκες ψεύτικες, σε απαιτήσεις που μας επιβάλλουν. Όχι της δημιουργικής παραγωγής των αγαθών που μας χρειάζονται αλλά της οργανωμένης στέρησης αυτής της ελεύθερης δραστηριότητας, της καταναγκαστικής εργασίας στα μαντριά, στην μισθωτή σκλαβιά. Για να μπορέσεις να επιβιώσεις θα αναγκαστείς να αρνηθείς τις πραγματικές σου ανάγκες, τις πραγματικές σου επιθυμίες, στο τέλος τον ίδιο σου τον εαυτό.

Έτσι η αναζήτηση της εργασίας από κάποιον που δεν ανήκει στους προνομιούχους αυτής της κοινωνία ή δεν έχει βρει άλλους τρόπους να ζει, συνοδεύεται από αποδοχή των όρων που επιβάλλουν τα αφεντικά: μη καταβολή των ιδίων των ελάχιστων κατοχυρωμένων μισθών, ασφάλεια, αδειών κλπ.

Η αγορά εργασίας γίνεται ένα μεγάλο σκλαβοπάζαρο. Οι αφέντες αγοράζουν οι δούλοι άπλα υποτάσσονται. Η καταστολή, κύρια έμμεση έρχεται να αποκοιμίσει όσους θα πρεπε ν’ αντισταθούν.

Δε λυπούμαστε λοιπόν που αυξάνεται η ανεργία. Στην κοινωνία που ονειρευόμαστε η ανεργία δε θα υπάρχει, γιατί δε θα υπάρχει και το αντίθετο της - η μισθωτή σκλαβιά. Λυπούμαστε απλά γιατί η ανεργία λειτουργεί σαν το στέρητικό σύνδρομο: κάνει τον εξαρτημένο να αναζητά την εξάρτησή του. Αλλωστε αυτοί που μπορούν και ζούν πλουσιοπάροχα δεν ανήκουν στο “εργατικό δυναμικό”. Ζούν σε βάρος του.

Ε, όχι και «δεν γίνεται τίποτα»

Όμως πως να υπάρξει αντίσταση όταν δεν υπάρχουν οι εργασιακοί και γενικότερα κοινωνικοί χώροι όπου οι

άνθρωποι επικοινωνούσαν, συζητούσαν και δημιουργούσαν τους όρους για να ξεπεράσουν αυτή ακριβώς την εκμετάλλευση; Όταν οι χώροι εργασίας θεωρούνται σαν παρτίδα και η στέρηση και η υποταγή στην εργασία σαν προνομία: Αυτοί που αποτελούν σήμερα το πιο δυναμικό κομμάτι για να εξεγερθεί, αυτοί που βιώνουν την καταπίεση πιο έντονα, βρίσκονται παντού και πουθενά. Πότε κολλάνε αφίσσες, πότε δουλεύουν οικοδομές, μοιράζουν φυλλάδια κάνουν κανένα μεροκάματο από δω κι από κει. Όλα αυτά προσωρινά μέσα σε μια πόλη που γίνεται όλο και πιο πού ξένη για αυτούς που την έχτισαν. Μπορεί ακόμα να μην έχουν βρει τους τρόπους να επικοινωνήσουν, τους τρόπους να οργανώσουν τις αντιστάσεις τους. Η συνειδητή της εκμετάλλευσης και της ανάγκης γκρεμίσματος της υπάρχει ίσως μέσα στον καθένα.

Αν και η προσπάθεια για έξοδο από την προλεταριοποίηση παίρνει διάφορες ατομικές μορφές (ληστείες κλπ). Ακόμα όμως και στην χειρότερη δουλειά υπήρξαν εξεγέρσεις και επαναστάσεις. Όσο και αν βρίσκουν καινούριους τρόπους να μας εκμεταλλεύονται και να μας κοροϊδεύουν χωρίς να μπορούμε ν’ αντιδράσουμε οι συνθήκες είναι ώριμες, ώστε κάθε σπόρος αντίστασης να καρπίσει. Η βία της στέρησης δεν μπορεί παρά να φέρει τη βία της οργής. Πότε εκεί που κανείς δεν το περιμένει και ποτέ μετά από μακροχρόνιες, υπόγειες και αργές διαδικασίες. Πότε με τη λύσσα και πότε με τη συνειδητή θα υπονομεύουμε και θα ανοίγουμε εκκίνους τους διαύλους που η αντίσταση και το ελεύθερο πνεύμα θα οργανώνεται και θ’ αντιδρά. Και αυτό το ξέρουν. Και γι αυτό η ανεργία θα ήταν μεγαλύτερη, γιατί δε θα υπήρχαν τόσες πολλές προσλήψεις στα σώματα ασφαλείας...

ΜΠ

Υ.Γ.: Θα μπορούσα να γράψω πολύ περισσότερα αν δεν είχα να πάω αύριο για δουλειά.

Αντισύλληψη και εξουσία

ΑΠΟ ΤΟΝ 15Ο ΑΙΩΝΑ το εμπόριο στην Ευρώπη επεκτάθηκε και πέρα από τα σύνορα της. Εξελίχθηκε ένα τραπεζικό και χρηματικό σύστημα που εκτόπιζε όλο και πιο πολύ την εξουσία από την αριστοκρατία, μεταφέροντας τη στην αστική τάξη. Το στοιβαγμένο κεφάλαιο έφαχνε όλο και πιο επίμονα για ευκαιρίες επένδυσης και έτσι άλλαξε την αγροτική ιδιοκτησία. Στόχος των μεγαλογεωκτημόνων ήταν η εκμετάλλευση της γης που ταυτόχρονα εκφύλιζε το επενδυτικό κεφάλαιο. Σιγά σιγά η παραγωγή βιομηχανοποιήθηκε. Η ανάγκη για πρώτες ύλες και ενέργεια, της βιομηχανίας, άλλαξε τη συμπεριφορά με τη φύση και με τους φυσικούς της πόρους.

Βιομήχανοι, μεγαλοκτηματίες και εκκλησία, ανακάλυψαν τον άνθρωπο σαν εργατική δύναμη. Η αύξηση του πληθυσμού ήταν επιθυμητή. Τον 14ο αιώνα λόγω της πανούκλας και περιοδών πείνας είχε μειωθεί πολύ ο ανθρώπινος πληθυσμός. Εκατοντάδες χρόνια μέχρι τότε ο αριθμός των παιδιών που αντιστοιχούσε σε κάθε γυναίκα ήταν δύο ή τρία. Μέχρι τότε, οι άνθρωποι γεννούσαν παιδιά μόνο όταν μπορούσαν να τους εξασφαλίσουν ένα σίγουρο μέλλον, που σημαίνει να μπορούν να τα θρέψουν και όταν μεγαλώσουν να έχουν αρκετή γη για να ζήσουν. Έτσι απολάμβαναν την ερωτική ζωή και απέτρεπαν την αναπαραγωγή αποτελεσματικά με διάφορες μεθόδους. Η γνώση για την αντισύλληψη ήταν στα χέρια των "σοφών" γυναικών και μαγικών.

Έρευνες αποδεικνύουν ότι οι σοφές γυναίκες χρησιμοποιούσαν 142 διαφορετικά βότανα για να αποτρέψουν τις γεννήσεις. Αυτή η ατομική υπευθυνότητα των γονιών ήταν ασυμβίβαστη με το καπιταλιστικό κράτος, στο οποίο το προϊόν είναι το μεγαλύτερο φетиχ.

Ενάντια σ' αυτές τις γυναίκες, άρχισαν τον 15ο αιώνα η εκκλησία μια καμπάνια που αργότερα πέρασε σαν τη δώδεξη των μαγισσών, μέσα στην

ιστορία. Έτσι μέσα στις επόμενες εκατονταετίες δολοφονήθηκαν περίπου 9.000.000 γυναίκες, σαν μάγισσες.

Η πιο αποτελεσματική μέθοδος για να κρατούνται οι γυναίκες στην θέση τους μέσα στο σπίτι ήταν η διαιώνιση της άγνοιας τους γύρω από την πρόληψη της εγκυμοσύνης. Η ντροπή της ανύπαντρης μητέρας ήταν τόσο μεγάλη, ώστε μία "αμαρτωλή γυναίκα" προτιμούσε μερικές φορές να πέσει και να πνιγεί μαζί με το νεογέννητο μωρό της. Η ερωτική πράξη, όταν γινόταν μόνο για ευχαρίστηση έγινε "αμαρτία" και διώχτηκε σαν τέτοια.

Η δώδεξη του έρωτα-απόλαυσης και η απαγόρευση της ομοφυλοφιλίας, συνοδεύτηκαν με τη δώδεξη των "μαγισσών" μέσα στις εκατονταετίες, μέχρι που ολοκληρώθηκε και καθιερώθηκε τον 19ο αιώνα το πρότυπο του γάμου, 100 χρόνια μετά το τέλος της δώδεξης των "μαγισσών".

Ένα πρότυπο μοναδικό στην κοινωνιολογική ιστορία του ανθρώπου

-Το ποσοστό των παντρεμένων γυναικών ανήλθε στο 80 - 90 %. Ο μέσος όρος της ηλικίας που παντρεύονταν ήταν τα 20 χρόνια και μέσα σε 12-15 χρόνια γεννούσαν κάθε 20 - 30 μήνες ένα παιδί. Στα 40 σταματούσε η ερωτική ζωή τους, έτσι κάθε γυναίκα αποκτούσε 5 έως 6 παιδιά και ένα ποσοστό 5% από αυτές 10 παιδιά.

Για να κατορθωθεί αυτό, πήραν τον αυτόνομο έλεγχο της γέννας από τα χέρια των γυναικών και το έκαναν μέρος της επιστημονικής ιατρικής. Οι μαμές υποτάχθηκαν από τους γιατρούς, αντρικού φύλου, που έδιναν αξία στην χριστιανική σεξουαλική ηθική. Οι γιατροί παρόλο που θα μπορούσαν, λόγω "επιστημονικής γνώσης", να εξασφαλίσουν στις γυναίκες ερωτική ζωή χωρίς την αναγκαστική εγκυμοσύνη, δεν το

προσπάθησαν ποτέ. Οι γιατροί του κλάδου, ακόμη και σήμερα, είναι όλοι άνδρες εκτός ένα πολύ μικρό ποσοστό. Συνεχίζουν να προωθούν το πρότυπο του γάμου και το ερωτική πράξη (ευχαρίστηση) = αμαρτία.

Αυτό που προτείνουν για αντισύλληψη είναι χάπια, με ορμόνες. Τα οποία αναγκάζεται η γυναίκα να παίρνει καθημερινά. Η φαρμακοβιομηχανία έχει διαφορετικά συμφέροντα από αυτά των γυναικών. Το κυρίαρχο συμφέρον της φαρμακοβιομηχανίας είναι τα κέρδη, τα οποία είναι πολύ μεγαλύτερα από το χάπι, παρά από άλλα αντισυλληπτικά μέσα. Με τις παρενέργειες των ορμονικών χαπιών η φαρμακοβιομηχανία ασχολήθηκε εντελώς επιφανειακά. Μερικές φορές χρειάστηκε να τεθεί πραγματικά κάτω από πίεση για να κάνει πρόσθετες έρευνες και να αποσύρει από το εμπόριο χάπια που είχαν αποδειχτεί ακατάλληλα. Τα πρώτα α-

ντισυλληπτικά χάπια, μάλιστα, ρίχτηκαν στην αγορά αφού είχαν γίνει πειράματα σε εκατοντάδες γυναίκες από το Πορτορικό, που δεν είχαν ιδέα τι έπαιρναν.

Το άλλο που προτείνουν, σε ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη είναι η έκτρωση σε νοσοκομεία σφαγεία. Το ψυχολογικό βασανιστήριο της έκτρωσης, το οποίο κάθε γυναίκα που το βιώνει δε θέλει να το ξαναζήσει. Ο μόνος κερδισμένος είναι ο γιατρός με τα λεφτά που παίρνει.

Στην εποχή μας δεν προωθείται, πια, το να γεννάει η γυναίκα πολλά παιδιά, για φτηνά εργατικά χέρια, μιας και όποτε χρειάζεται υπάρχουν για αυτό οι "τρίτοκοσμοί". Έχει αλλάξει, ή αλλάζει, η πολιτική πληθυσμού. Όπως για παράδειγμα στην Κίνα που τιμωρείται η απόκτηση δεύτερου παιδιού. Έτσι δε "φαίνεται" περιέργο όταν ακούμε ότι εκεί, οι γυναίκες περιμένουν όρθιες στην ουρά για να κάνουν έκτρωση, η οποία γίνεται χωρίς νάρκωση και χωρίς να επιτρέπεται να ξαπλώσει για να συνέλθει, αλλά αντίθετα τις δώ-

χνουν αμέσως για τα σπίτια τους.

Παρόλο που η πρόληψη είναι το καλύτερο, αναφέρονται παρακάτω μερικοί μέθοδοι για αποβολή. Χωρίς 100 % επιτυχία και πολύ μικρό κίνδυνο για την υγεία, αν πραγματοποιηθούν όσο το δυνατό γρηγορότερα.

MAINTANOS: χρησιμοποιείτε όλο το φυτό. Βράζετε το φυτό για 10 λεπτά, 50 gr/l και το πίνεται σε 3 δόσεις την ημέρα, για 3 ημέρες. Να αποφεύγεται από γυναίκες που έχουν πρόβλημα με τα νεφρά.

BITAMINH C: για 5 μέρες παίρνεται 8 gr βιταμίνη C (σε σκόνη) το πρωί με άδειο στομάχι. Για καλύτερα ακόμη αποτελέσματα, ένα ποτήρι γάλα μετά. Αφού περάσουν οι πέντε μέρες περιμένουμε άλλες δύο μέρες και τότε πρέπει να έρθει η περίοδος. Να αποφεύγεται το αλκοόλ, παρενέργειες έχει και είναι η διάρροια. Συνίσταται η δόση της βιταμίνης να μειώνεται σταδιακά μετά τις 5 μέρες. Να μη χρησιμοποιείτε από γυναίκες με πρόβλημα στα νεφρά.

S.R.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΑΘΛΙΟΤΗΤΑΣ

ΔΥΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΦΟΡΕΙΣ βίασαν μέσα στο Τζάνειο νοσοκομείο ασθενή η οποία βρισκόταν υπό την επίβλεψη ηρεμιστικού φαρμάκου. Όταν η υπόθεση φτάνει στο δικαστήριο η παθούσα ανακαλεί τη μνήμη και η υπόθεση κλείνει. Οι δράστες όμως παραμένουν στο πειθαρχικό συμβούλιο του νοσοκομείου όπου και αποφασίζεται η παύση των δύο υπαλλήλων με οριακή πλειοψηφία 3 προς 2. Τα δύο μέλη του συμβουλίου που θέλησαν να παραμείνουν οι δράστες στο νοσοκομείο ήταν γυναίκες, οι οποίες καταδίκασαν την πράξη, αλλά αθώωσαν τους βιαστές. Δικαιολόγησαν την απόφασή τους προβάλλοντας αισθήματα συμπάθειας προς τις οικογένειες των βιαστών και ότι σοβαρότερες υποθέσεις δεν έχουν εισαχθεί ακόμα στο συμβούλιο.

Ποια "λογική" μπορεί να οδηγήσει μια γυναίκα σε τέτοιες αποφάσεις;

Η έννοια τους για τις οικογένειες των βιαστών είναι αρκετή για να αθώωνουν λογικές και πρακτικές που προβάλλουν και απειλούν και τις ίδιες, ή μήπως πιστεύουν κατά βάθος, κι όχι μόνο, ότι οι γυναίκες που πέφτουν θύματα βιασμού λίγο πολύ το ήθελαν ή το προκάλεσαν;

Πολλοί θεωρούν ότι το γυναικείο ζήτημα έχει κλείσει, ή έστω είναι λίγα αυτά που έχουν μείνει για να διεκδικηθούν και να κατακτηθούν. Αυτό είναι το λούστρο της φιλελεύθερης κοινωνίας μας, μιας κοινωνίας που δεν έχει χώρο για ρατσισμό. Ο ρατσισμός δεν υφίσταται ούτε για τις γυναίκες, ούτε για τους μετανάστες, τους ομοφυλόφιλους, τους χρήστες, ή τους διαφορετικούς και αν κάποιες στιγμές αυτές εκδηλώνεται από κάποια "άρρωστα" άτομα, αυτό δε μας αφορά γιατί δεν είναι η κοινωνία αυτή που τον αναπαράγει. Έτσι και αλλιώς εμείς δεν

είμαστε ρατσιστές.

Το πραγματικά ανησυχητικό της υπόθεσης είναι ότι η λογική αυτή αναπαράγεται και από κομμάτια της κοινωνίας που πλήττονται άμεσα. Η λογική που η πατριαρχική κοινωνία ανέπτυξε και προώθησε (και που θεμελιώθηκε πάνω στη σχέση εξουσιαστική-εξουσιαζόμενου) με σκοπό να κατοχυρώσει την άρχουσα τάξη των ανδρών, όχι μόνο αφομοιώθηκε από τους καταπιεσμένους, αλλά προβάλλεται και αναπαράγεται και από τους ίδιους.

Αιώνες σκλαβιάς και παθητικότητας μετέτρεψαν τη γυναίκα σε σκλάβο, ότι δεν κατόρθωσε το μαστίγιο, το κατόρθωσε η θρησκεία, η ηθική και η κοινωνία, μιας που ο καλύτερος τρόπος ελέγχου και καταστολής δεν είναι η βία, αλλά η κυριαρχία πάνω στις συνειδήσεις των δούλων.

ΜΑΡΙΑ

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

κενό του χώρου, την κοινωνική απεύθυνση. Το Άλφα θέλησε να είναι μια ανοιχτή εφημερίδα. Πώς θα μπορέσει όμως να πετύχει αυτό αν δεν το θέλει και ο ίδιος ο χώρος; Και δεν εννοούμε να το θέλει με τον τρόπο του σύγχρονου καταναλωτή που επιλέγει τα προϊόντα της αρεσκείας και να παραπονιέται άμα του βγει μάπα το καρπούζι. Ο χώρος πρέπει να δείξει ότι το θέλει μέσα από την ενεργή του στάση. Μια εφημερίδα με τα προαναφερθέντα χαρακτηριστικά δεν μπορεί να είναι υπόθεση μιας ή δύο δεκάδων ατόμων που αναλαμβάνουν εργολαβία να εκφράσουν προς την κοινωνία όλες τις τάσεις του χώρου, προσέχοντας συγχρόνως να μην ζυμώνονται πολιτικά για να μην χαρακτηριστεί συγκαλυμμένη πολιτική ομάδα που προωθεί σκοτεινά, ιδιότελη συμφέροντα.

Στα πρόσφατα περιστατικά η συντακτική ομάδα της Αθήνας μπορεί να έκανε περισσότερο ή λιγότερο σωστές ή λάθος επιλογές, μπορεί να κινήθηκε με ψυχραιμία ή απειρίσκεψια, μπορεί ακόμη και να άφησε να κυριαρχήσει ο συναισθηματισμός πάνω σε πολιτικές διαφωνίες. Ακόμη κι αν τα γεγονότα συνέβησαν με την πιο επιβεβαιωτική για τους συντρόφους στην Αθήνα εκδοχή, αυτό δεν συνιστά πολιτική κατηγορία κατά του ίδιου του "ΑΛΦΑ", τα λάθη είναι ανθρώπινα, και είναι ακόμα πιο κατανοητά όταν διαπραττόνται από μια ομάδα ατόμων που έχει επιφορτιστεί τεράστια βάρη, μέσα στο γνωστό τεταμένο και γεμάτο, δυστυχώς, λεπτές ισορροπίες, χώρο. Αν συνέβησαν με την ευνοϊκότερη εκδοχή, και πάλι χρειάζεται προσοχή. Σε κάθε περίπτωση πάντως, οι τελευταίοι που δικαιούνται να κρίνουν είναι όσοι περίμεναν άπραγοι ένα στραβοπάτημα για να κατηγορήσουν το "ΑΛΦΑ".

Είδαμε πως η ενασχόληση με το ίδιο το μέσο ξεδιπλώνει με αμείλικτη καθαρότητα πολλές πτυχές της εξουσίας του, είτε πρόκειται για την επιλογή της ύλης, για την καταγραφή μιας εκδοχής αντί μιας άλλης σε σχέση με εσωτερικές υποθέσεις ή με ένα γεγονός που τα κυρίαρχα media θα απέκρυπταν ή θα διαστρέβλωναν, είτε για την προσπάθεια να αναλυθούν σε βάθος θέματα που δεν πιάστηκαν ποτέ από την καλή. Το ίδιο το μέσο θέτει με νέο τρόπο το δύσκολο ζήτημα των περιορισμών στην έκφραση και του σεβασμού στην απεύθυνση, δύσκολο για όποιον αρνείται το ρόλο του δημοσιογράφου ή του αναλυτή-ειδικού, ή ακόμα και του εραστή της άκριτης, ποιητικής αδεΐας αυτοεκτόνωσης.

Και το επίπεδο των πολιτικών συμφωνιών; Η πρόθεση να είναι το "ΑΛΦΑ" "ανοιχτό" έντυπο, από άποψη διαχείρισης, ορ-

γάνωσης, αλλά και απεύθυνσης σωστά έθεσε, αλλά ακόμη δεν έλυσε, ερωτήματα που αφορούν την ίδια την οργάνωση της κοινωνικής αντίστασης στις παρούσες συνθήκες. Γιατί, σ' ένα "ανοιχτό" αναρχικό έντυπο, στη συγκεκριμένη ιστορική φάση, πέρα από το ζήτημα της φύσης των αντιεξουσιαστικών μέσων απεύθυνσης, επανέρχεται συνεχώς το ζήτημα του προσδιορισμού του "χώρου", και πιο συγκεκριμένα των ελάχιστων και των "μάξιμουμ" πολιτικών αρχών του "χώρου", το ζήτημα, τελικά, του αυτοκαθορισμού και του ετεροκαθορισμού των αναρχικών. Από τα ζητήματα αυτά προκύπτει και η κατεύθυνση της οικονομικής υποστήριξης, ο χαρακτήρας, δηλαδή, του δικτύου που τόσο απαραίτητο είναι για τη ζωή της εφημερίδας, όσο και οι κατευθυντήριες γραμμές της οργάνωσης του περιεχομένου.

Η καλύτερη εγγύηση, λοιπόν, για τη συνέχεια του εγχειρίματος, αλλά συγχρόνως και προϋπόθεση για τη σωστή συγκρότηση του δικτύου Στήριξης είναι ο σαφέστερος προσδιορισμός του χαρακτήρα του "ΑΛΦΑ" προσδιορισμός που θεωρούμε ότι πρέπει να προκύψει από τις επιθυμίες του ίδιου του χώρου. Προτείνουμε, λοιπόν, να αρχίσει ένας δημόσιος διάλογος πάνω στο ζήτημα. Πιστεύουμε ότι πρέπει να τοποθετηθούν οι οργανωμένες ομάδες, οι ομαδοποιημένες αναρχικές και αντιεξουσιαστικές μικροτέρων πόλεων και όσοι σύντροφοι και συντρόφισσες λειτουργούν σαν μεμονωμένα άτομα, είτε γιατί δεν τους εκφράζει καμιά από τις υπάρχουσες ομάδες, είτε γιατί μένουν σε περιοχή όπου δεν υπάρχουν άλλοι σύντροφοι.

Για να μην υπάρχει η πρόφαση της ασάφειας, παραθέτουμε στη συνέχεια όσες σχηματοποιημένες εκδοχές για το χαρακτήρα του "ΑΛΦΑ" και του δικτύου σκεφτήκαμε, χωρίς προς το παρόν να τοποθετούμαστε υπέρ της μιας ή της άλλης και χωρίς, φυσικά, να αποκλείουμε άλλες εκδοχές.

A. Το "ΑΛΦΑ" να γίνει εφημερίδα όλων των υπαρκτών αναρχικών ομάδων. Η Συντακτική Επιτροπή να αποτελείται από εκπροσώπους τους. Όποτε υπάρχουν αντιτιθέμενες απόψεις θα δημοσιοποιούνται ισοβαρώς, ενώ φυσικά η εφημερίδα θα είναι ανοιχτή σε δημοσίευση κειμένων ατόμων έξω από τη Συντακτική της Επιτροπή. Σκοπός θα είναι το δίκτυο να αποτελείται από το σύνολο των αναρχικών της Ελλάδας.

B. Η εφημερίδα να είναι ένα ελεύθερο βήμα έκφρασης του χώρου. Η συντακτική ομάδα θα έχει καθαρά διεκπεραιωτικό χαρακτήρα, δεν θα δημοσιεύει δικές της θέσεις και θα καλύπτει απλά την ειδησεογραφία και τα τεχνικά ζητήματα. Το δίκτυο θα έχει τα χαρακτηριστικά που περιγράφηκαν στο φύλλο 7.

Γ. Η εφημερίδα θα εκφράζει μια χαλαρή συνεργασία μεταξύ ομάδων και συντρόφων με μίνιμουμ συμφωνίες πάνω σε

συγκεκριμένα πολιτικά ζητήματα. Η Συντακτική Επιτροπή θα μπορεί, εναρμονισμένη με τις προηγούμενες συμφωνίες, να υιοθετεί δημόσια πολιτικές θέσεις και να παίρνει κάποιες πρωτοβουλίες πολιτικής δράσης. Φυσικά η εφημερίδα θα είναι ανοιχτή σε κείμενα άλλων ομάδων και συντρόφων. Το δίκτυο θα έχει και πάλι τα χαρακτηριστικά που περιγράφηκαν στο φύλλο 7 αλλά προφανώς οι συμμετέχοντες θα πρέπει να καλύπτονται από τις θεμελιακές μίνιμουμ συμφωνίες.

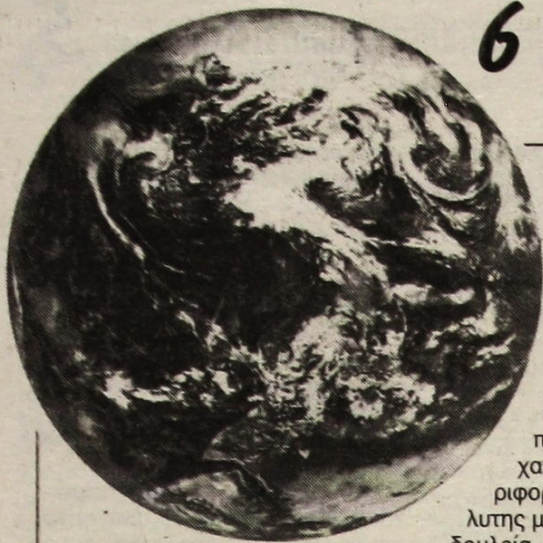
Δ. Η εφημερίδα να εκφράζει ένα σαφώς καθορισμένο πολιτικό αντιεξουσιαστικό ρεύμα. Αυτό προϋποθέτει μάξιμουμ συμφωνίες σε κεντρικά ζητήματα. Η Συντακτική Επιτροπή πλέον θα οφείλει να παίρνει πολιτικές θέσεις για τα τρέχοντα ζητήματα και θα μπορεί να αναλαμβάνει πολιτικές πρωτοβουλίες μεγαλύτερου βεληνεκούς. Φυσικά η εφημερίδα θα είναι ανοιχτή σε κείμενα άλλων ομάδων και συντρόφων. Το δίκτυο θα έχει τα χαρακτηριστικά που περιγράφηκαν στο φύλλο 7, αλλά φυσικά οι συμμετέχοντες θα χαρακτηρίζονται από μεγαλύτερο βαθμό πολιτικής συνοχής, ανάλογης με τις θεμελιακές μάξιμουμ συμφωνίες.

Προτείνουμε αυτός ο δημόσιος συζητήσιμος να γίνουν μέσα από τις σελίδες του "ΑΛΦΑ" κατά τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο. Κατά τη διάρκεια του διαλόγου και αφού δεν θα έχει κατασταλάξει ο ακριβής χαρακτήρας της εφημερίδας, θα συγκεντρώνονται τα ονόματα των ενδιαφερομένων για το δίκτυο χωρίς όμως να εισπράττονται χρηματικά ποσά.

Επομένως θα πρέπει να διακινήθούν ευρέως τα κουπόνια, ώστε να επιτευχθεί η έκδοση του "ΑΛΦΑ". Στη συνέχεια προτείνουμε διακοπή της έκδοσης της εφημερίδας για 6 εβδομάδες ώστε να συγκεντρωθούν οι προτάσεις και να γίνουν τοπικές και κεντρικές προκαταρκτικές συναντήσεις που θα έχουν αποκορύφωμα μια πανελλαδική συνάντηση στην Αθήνα στα μέσα Σεπτεμβρίου. Εκεί θα οριστικοποιηθούν οι αποφάσεις και θα ξεκινήσει η επανέκδοση του "ΑΛΦΑ", στη δεύτερη και πιστεύουμε δημιουργικότερη περίοδο του. Το "ΑΛΦΑ" θα είναι πλέον μια υποδειγματική αναρχική εφημερίδα, γεννημένη μέσα από ανοιχτές δημόσιες και συμμετοχικές διαδικασίες, σχηματοποιημένη και διαμορφωμένη από τη βάση. "Να χτίσουμε τον νέο κόσμο στο καβούκι του παλιού".

Το κείμενο αυτό, μετά την ανάγνωσή του το συνυπογράφει ανεπιφύλακτα και η συντακτική συνέλευση της Αθήνας, καθώς εκφράζει -για πρώτη φορά με τέτοια σαφήνεια- την κατεύθυνση και των δικών της προβληματισμών

ΤΑΥΛΑΝΔΗ: Ο καπιταλισμός σε καθαρή μορφή

ΑΠΟ ΤΟ 1960 ΩΣ ΤΟ 1990 η οικονομία της Ταϊλάνδης γνώρισε μια ραγδαία διαδικασία βιομηχανοποίησης. Το εξωτερικό εμπόριο μεταστράφηκε από τις αγροτικές εξαγωγές στα βιομηχανικά προϊόντα και η βιομηχανία του σεξ. Το ποσοστό των βιομηχανικών προϊόντων στις εξαγωγές από 2,4% το 1961 έφτασε στο 80% το 1990. Πολλοί οικονομολόγοι αποδίδουν την "οικονομική ανάπτυξη" στις στρατηγικές εξαγωγών που υποδείχθηκαν από το ΔΝΤ και στην "οικονομία της αγοράς" που στηρίχθηκε στις ξένες επενδύσεις. Ωστόσο, παρά τους ισχυρισμούς των προπαγανδιστών του ελεύθερου εμπορίου, η ανάπτυξη της Ταϊλάνδης στηρίχθηκε στη βίαιη καταστολή των εργατικών και αγροτικών κινημάτων και στην ισοπέδωση των οικονομικών και πολιτικών δικαιωμάτων. Ο στρατός της Ταϊλάνδης έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην πτώση των τιμών των αγροτικών προϊόντων, διευκολύνοντας τους τσιφλικάδες και τους τοκογλύφους να αρπάξουν τις μικρές ιδιοκτησίες. Η στρατηγική του "ελεύθερου εμπορίου" συμπεριλάμβανε τη συσσώρευση κεφαλαίου από την εκμετάλλευση γυναικών και παιδιών, κυρίως στη βιομηχανία του σεξ.

Η Ταϊλάνδη έχει μία από τις μεγαλύτερες αναλογίες ανήλικων στην "παραγωγική διαδικασία". Το 1969 υπήρχαν 5.000.000 παιδιά και έφηβοι από 11 ως 19 ετών που, δουλεύοντας κάτω από άθλιες συνθήκες, αποτελούσαν το 31% του εργατικού δυναμικού. Το μυστικό της "ανάπτυξης" της Ταϊλάνδης βρίσκεται στις "οικονομικές δραστηριότητες υψηλής απόδοσης": πορνεία, σεξουαλική εμπορεία ανήλικων, χρησιμοποίηση παιδιών στην παραγωγή.

Η ανάπτυξη της οικονομίας στηρίχθηκε στην οργανωμένη πτώχευση των αγροτών και την εντατική εκμετάλλευση των εργατών. Οι αγρότες αναγκάζονταν να χρεωθούν, οι τιμές των αγροτικών προϊόντων έπεφταν συνεχώς, οδηγώντας τον πληθυσμό της υπαίθρου να στραφεί στην υποκοστολοποιημένη βιομηχανική εργασία και την "παροχή υπηρεσιών" για να ξεπληρώσει τα χρέη του. Η Ταϊλάνδη πραγματοποίησε την "απογείωση" της χωρίς πραγματικό σχηματισμό κεφαλαίου ή τεχνολογική ανάπτυξη. Η κυρίαρχη ελίτ συσσώρευσε τα

πλούτη της από τη βιομηχανία του σεξ, με τη συμπεριφορά κληρονόμων μιας απόλυτης μοναρχίας βασισμένης στη δουλεία. Οι στρατιωτικοί της Ταϊλάνδης και οι βορειοαμερικάνοι σύμμαχοί τους έχουν μετατρέψει αυτούς τους κληρονόμους σε ένα μηχανισμό καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Η βιομηχανία του σεξ

Όλα ξεκίνησαν όταν, το 1967, υπογράφηκε μια συμφωνία που όριζε την Ταϊλάνδη τόπο "εξοκούρασης και αναψυχής" για τους αμερικάνους στρατιώτες που πολέμουσαν στο Βιετνάμ. Μέχρι το 1974 είχαν καταγραφεί 400.000 νέες πόρνες, ηλικίας από 16 ως 21 ετών. Σταδιακά οι προτιμήσεις των "πελατών" στράφηκαν σε νεαρότερες ηλικίες και προς τα τέλη της δεκαετίας του 70 ένας τεράστιος αριθμός ανήλικων "στρατολογήθηκε", κυρίως με τη μέθοδο της εξόφλησης των χρεών των αγροτικών οικογενειών. Ο καταναγκασμός έφτασε σε απίστευτο βαθμό: μετά από μια πυρκαγιά σε πορνεία στο Phuket, ανακαλύφθηκαν τα απανθρακωμένα πτώματα μικρών κοριτσιών, δεμένα με αλυσίδες πάνω στα κρεβάτια...

Από την άλλη μεριά τα υπερκέρδη αυξανόταν συνεχώς. Το 1990 το οικονομικό έλλειμμα της Ταϊλάνδης ήταν γύρω στα 10 δις δολάρια, ενώ τα κέρδη από τη βιομηχανία του σεξ έφταναν τα 4,5 δις δολάρια, καλύπτοντας σχεδόν το μισό έλλειμμα της χώρας. Την ίδια χρονιά επισκέφθηκαν τη χώρα 5.000.000 σεξοτουρίστες και η βιομηχανία του σεξ ξεπέρασε το 10% του εθνικού ακαθάριστου προϊόντος, φτάνοντας στο επίπεδο των αγροτικών εξαγωγών.

Η βιομηχανία του σεξ ελέγχεται από ένα σύμπλεγμα καραβαναδών, αρχιμπάτσων, τουριστικών γραφείων, μπράβων και νταβατζήδων. Στη Μπανγκόκ μόνον υπάρχουν 800 "οίκοι μασάζ", 400 "ειδικά" club και πολλά gaybar που είναι ιδιοκτησία πολιτικών και αξιωματικών της αστυνομίας.

Πίσω από τα χαμόγελα στις αφίσσες

Αυτή τη στιγμή υπολογίζεται ότι υπάρχουν 800.000 κορίτσια κάτω των 16 ετών που "απασχολούνται" στη βιομηχανία του σεξ, δηλαδή το 40% του συνολικού "εργατικού δυναμικού του τόπου". Η πορνεία είναι η βασική απασχόληση για τα κορίτσια από 10 ως 16 χρονών. Τη δεκαετία του 80 έπαιρναν κορίτσια πάνω από 10 χρονών. Τώρα αρχί-

ζουν από 6 χρονών. Η τιμή τους κυμαίνεται από 800 ως 1200 δολάρια, ανάλογα με την εξωτερική εμφάνιση. Καθώς η "ζήτηση" των αγγλων, γιαπωνέζων και γερμανών τουριστών αυξήθηκε τη δεκαετία του 80, άρχισαν να στρατολογούνται κορίτσια και από τη Βιρμανία, την Καμπότζη, το Λάος και την Κίνα, ενώ "πεπειραμένες πόρνες" άρχισαν να "εξάγονται" στην Ιαπωνία, το Χονγκκόνγκ, την Ταϊβάν, τη Σιγκαπούρη, την Αγγλία, τη Γαλλία, τις ΗΠΑ, την Ελβετία, τη Σουηδία και σε αραβικές χώρες. Το 1988 μόνο στην Ευρώπη υπήρχαν 200.000 Ταϊλανδέζες πόρνες. Σύμφωνα με τα στοιχεία μίας μόνο Ταϊλανδέζικης τράπεζας, οι "πόρνες εξωτερικού" στέλνουν 2.500.000 δολ. το μήνα στις οικογένειές τους, για να πληρώσουν τα χρέη τους.

Η έκρηξη του AIDS

Αρχικά η άρχουσα τάξη της Ταϊλάνδης προσπαθούσε να αποκρύψει το πρόβλημα για να μην επηρεαστεί ο σεξοτουρισμός. Το Δεκέμβριο του 1988 το 17,3% όλων των πορνών της χώρας ήταν φορείς του AIDS. Τον Ιούνιο του 1989 το ποσοστό έφτασε το 26%. Στην ίδια απογραφή είχαν βρεθεί φορείς το 3% των πορνών της Μπανγκόκ, έξι μήνες μετά όμως το ποσοστό έφτασε το 20,4%.

Στο λιμάνι Klong Toey, το 84% των ενδοφλέβιων τοξικομανών βρέθηκαν φορείς του ιού ενώ το 1990 υπολογίστηκε ότι το 40% των πορνών ύλης της χώρας και το 60% αυτών που ζουν στο βορρά είχαν προσβληθεί από τον HIV. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας εκτιμά ότι το 1997 θα πεθάνουν από AIDS 125 ως 150 χιλιάδες κάτοικοι της Ταϊλάνδης ενώ μέχρι το 2000 θα υπάρχουν από 2 ως 6 εκατομύρια φορείς.

Το αποτέλεσμα της έκρηξης του AIDS στον σεξοτουρισμό ήταν ότι οι βορειοαμερικάνοι, γερμανοί, αγγ-

γλοι και γιαπωνέζοι πελάτες άρχισαν να ζητάνε υγιείς ανήλικες παρθένες. Ετσι το όριο ηλικίας κατεβαίνει συνεχώς. Ουσιαστικά αυτή τη στιγμή όλα τα κορίτσια που γεννιούνται στις εξαθλιωμένες αγροτικές περιοχές απειλούνται με γενοκτονία. Η είσοδός τους στα μπουρδέλα ισοδυναμεί με την μεταφορά του μελλοθάνατου στον τόπο της εκτέλεσής του.

Η Ταϊλάνδη, εικόνα του κόσμου μας

Ο Μαρξ είχε γράψει ότι το χρήμα έχει την ιδιότητα να μετατρέπει ό,τι αξιο αγγίζει στο αντίθετό του. Η Τα-

ϊλάνδη είναι η ουσία του καπιταλισμού, όλα τα χαρακτηριστικά του υπάρχουν εκεί στην καθαρή, χωρίς δημοκρατικά φτιασίδα μορφή τους. Είναι η πραγματικότητα του κόσμου μας. Για την ευνοημένη μειοψηφία των κυρίαρχων χωρών του πλανήτη βέβαια ο κόσμος είναι απλά το ψέμα του θεάματος. Ετσι για τους περισσότερους η Ταϊλάνδη δεν υπάρχει καν, ενώ για τους πιο προχωρημένους καταναλωτές στυλ είναι μια εξωτική χώρα με rane πάρτυ, ωραίες παραλίες και φτηνά ναρκωτικά. Όχι, η φρίκη της πραγματικότητας δεν θα μας οδηγήσει σε παραίτηση. Μόνο μια σκέψη: ΜΙΣΟΣ ΓΙΑ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ!

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥΣ

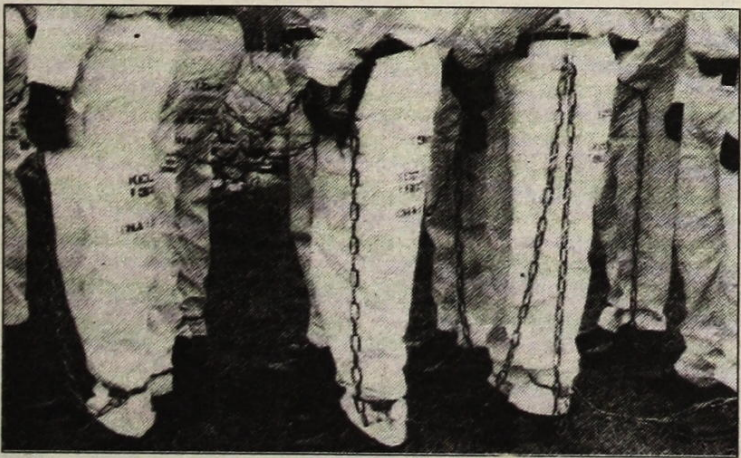
ΣΤΗΝ ΤΑΪΛΑΝΔΗ, στις Φιλιππίνες και στην Ινδία, η παιδική πορνεία είναι συχνά η τελευταία ελπίδα επιβίωσης τόσο για τα παιδιά και τις οικογένειές τους, με τα αφροδίσια νοσήματα και το AIDS να θερίζουν αλύπητα ολόκληρους πληθυσμούς. Τα παιδικά σώματα είναι από τα πιο προσοδοφόρα είδη αγοράς και μεταπώλησης. Υπολογίζεται ότι 200.000 παιδιά από το Νεπάλ έχουν ριχθεί στα πορνεία της Ινδίας. Στην Κολομβία ο αριθμός των ανήλικων κοριτσιών στην πορνεία έχει πενταπλασιαστεί τα τελευταία δέκα χρόνια, ενώ ένα στα είκοσι κορίτσια είναι κάτω των δέκα ετών. Στη Σρι Λάνκα, την Κένυα, το Βιετνάμ, την Καμπότζη, κέντρα της αρσενικής παιδικής πορνείας, τουρίστες, έμποροι και κλινικές μπορούν να χρησιμοποιήσουν όπως επιθυμούν τα αντικείμενα ηδονής του τρίτου κόσμου, τεντώνοντας τα όρια της σκλαβιάς στο έπακρο της αλήθειας της εκμετά-

λευσης. Στον "πρώτο κόσμο", κάποιες πρόσφατες υποθέσεις παιδεραστίας έχουν φέρει στον βρώμικο αφρό της επικαιρότητας και πρακτικές θεοσεβούμενων αμερικανών πολιτών. Τις μέρες που στο Λευκό Οίκο γινόταν συνέδριο με θέματα τη διαμόρφωση του χαρακτήρα των νέων, την ευθύνη και τη σημασία της οικογένειας και της θρησκείας, κατά το οποίο ο πρόεδρος Κλίντον αποφάνθηκε: "κατά βάση είμαι πολύ αισιόδοξος για το μέλλον του τόπου, γνωρίζω ότι είμαστε πιο βίαιοι απ' ό,τι πρέπει, αλλά πάντα έτσι ήταν...", το σήμα ελήφθη. Στην πόλη Wenatchee, στην Ουάσινγκτον, ένας πενήνκοστίανος παπάς και η γυναίκα του συλ-

λήφθηκαν στη βάση 22 κατηγοριών για βιασμούς και κακοποιήσεις παιδιών κατά τις εβδομαδιαίες αναγνώσεις της Βίβλου. Σταδιακά αποκαλύφθηκαν και δεκάδες ακόμη γονείς μπλεγμένοι σ' ένα δίκτυο ανταλλαγής μεταξύ τους δικών τους, υιοθετημένων και ξένων παιδιών, σε σταθερή βάση εδώ και χρόνια, με σκοπό τη σεξουαλική τους χρησιμοποίηση. Στα δικαστήρια, οι καταθέσεις των παιδιών αμφισβητούνται από τους συνηγούς των κατηγορούμενων ευυπόληπτων πολιτών. Τα παιδιά είναι θύματα από την αρχή ως το τέλος, από τη μνήμη τους, την αξιοπρέπειά τους, ως τις κατεστραμμένες τους αισθήσεις.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

Από το 1986 μέχρι σήμερα 1500 Κολομβιανοί συνδικαλιστές έχουν δολοφονηθεί από μπάτσους, στρατιώτες και παρακρατικούς. Μέσα σε οκτώ χρόνια έχουν εξοντωθεί το 2% των οργανωμένων εργατών. Μόνο τη χρονιά του 1993 υπήρξαν 170 δολοφονίες συνδικαλιστών. Η πρόσφατα εκλεγμένη κυβέρνηση διακήρυξε ότι θα αγωνιστεί για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κολομβία, διαλύοντας τις παρακρατικές και παραστρατιωτικές οργανώσεις που δρουν στη χώρα. Παρ'όλα αυτά λίγο μετά τις διακηρύξεις αυτές μια ομάδα πέντε ανδρών με βαρύ οπλισμό εισέβαλε στα κεντρικά γραφεία των εργατικών συνδικάτων (FUTRAN) της πόλης Αντίοκία. Οι τραμπούκοι, πυροβολώντας αδιάκριτα σκότωσαν έναν εργάτη και τραυμάτισαν βαριά πολλούς.

Οι "αλυσσιδείς εργασίας", που "προστατεύουν" τους κατάδικους που δουλεύουν έξω από τις φυλακές από το να δραπετεύσουν χωρίς να πληρώνονται και πολλοί έξτρα δεσμοφύλακες, είχαν καταργηθεί το '60. Το αναμορφωμένο δημοκρατικό σύστημα στην Αλαμπάμα τις επαναφέρει, αλλά πώς: Οι ομάδες των καταδίκων είναι φυλετικά μεικτές και οι αλυσσιδείς ελαφρύτερες.

ΒΕΡΟΛΙΝΟ: Αντί για τις ειδήσεις των 14:00, οι ακροατές της συχνότητας 106, ακούσαν για 4 λεπτά, συνθήματα όπως: "χαιρόμαστε για το κάθε αστού που καίγεται", "χαιρόμαστε για την κάθε γυναίκα που παρατάει τον άνδρα της". Είναι το δεύτερο σαμποτάζ που γίνεται από "Radioχαστικούς" στο Βερολίνο. Μήπως είναι μία καλή ιδέα;

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ «ΟΜΑΛΟΤΗΤΑΣ» ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

Το τέλος του Μάη

θούν οι συμφωνίες. Το σύνολο των εργαζομένων απορρίπτει τις αποφάσεις και διακηρύσσει ότι «η απεργία είναι μέρος του γενικότερου κινήματος για την ανατροπή της κυβέρνησης και την εγκαθίδρυση ενός σοσιαλιστικού καθεστώτος». Οι διαπραγματεύσεις νεκρώνονται, η απεργία εξαπλώνεται και σε άλλους εργασιακούς και κοινωνικούς χώρους. Η κυβέρνηση πανικόβλητη περνάει στην αντεπίθεση. Ο υπουργός εσωτερικών δηλώνει ότι το κίνημα διευθύνεται από αποβράσματα και ότι υπάρχουν οπλοστάσια σε όλη τη χώρα. Το ΚΚΓ διαχωρίζει τη θέση του από τους φοιτητές και αρχίζει να διαγράφει από μέλη του τα πιο δραστήρια στελέχη των εργατικών επιτροπών δράσης. Οι εργαζόμενοι σε πολλά εργοστάσια αρχίζουν να μετασχηματίζουν τις απεργιακές επιτροπές σε διευθυντικές επιτροπές για να κινήσουν τα εργοστάσια. Το επόμενο μεγάλο βήμα μετά τις καταλήψεις των εργοστα-

σίων αρχίζει να γίνεται ορατό.

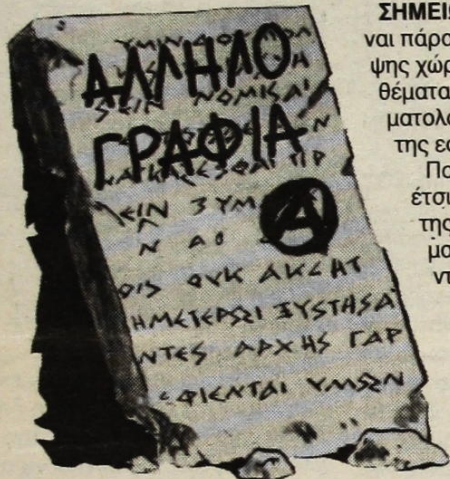
Στις 30 Μαη οι Γκωλλιστές περνάνε στην αντεπίθεση. Ένα εκατομμύριο άτομα συγκεντρώνονται και απαιτούν οι φοιτητές να καούν στα κρεμαντώρια ενώ επιτίθενται σε εργοστάσια και ξυλοκοπούν απεργούς. Ο Ντε Γκώλ διαλύει τη Βουλή και προκηρύσσει εκλογές. Η λαϊκή δράση αποπροσανατολίζεται κάτω από το βάρος του εκλογικού θεάματος, παρόλα αυτά 450 ομάδες σε εργοστάσια, κοινότητες, και πανεπιστημιακές σχολές, αρνούνται οποιαδήποτε κυβέρνηση που δε θα βασίζεται στον εργατικό έλεγχο. Στις 7 Ιούνη τα Γαλλικά MAT (CRS) καταλαμβάνουν το εργοστάσιο της Ρενώ στην Φλέν μετά από άγρια μάχη. Στις 11 Ιούνη μετά από τη δολοφονία ενός μαθητή και δύο εργατών ξεσπούν βίαιες συγκρούσεις και πραγματοποιούνται πάνω από 1500 συλλήψεις στο Παρίσι. Στις 10 Ιούνη τα CRS καταλαμβάνουν τη Σορβόνη. Το κίνημα βρίσκεται στο τέλος του παρόλου που εξακολουθούν να απεργούν γύρω στο ένα εκατομμύριο εργάτες. Στις 1 Ιούλη 50.000 διαδηλωτές τραγουδούν διασχίζοντας το

Παρίσι «Αυτή ήταν μόνο η αρχή, ο αγώνας συνεχίζεται».

Η επαναστατική έκρηξη του Μάη του '68 ενάντια στην κατεστημένη τάξη πραγμάτων, ενάντια στην ιεραρχική καπιταλιστική εξουσία, ενάντια στους πολιτικούς κοινωνικούς και πολιτιστικούς θεσμούς, ενάντια σ' όλες τις μορφές καταστολής, οικονομικής, πολιτικής, κοινωνικής, οικογενειακής, σεξουαλικής και άλλων έφτανε στο τέλος της. Μία γενικευμένη εξέγερση που περιλάμβανε το σύνολο σχεδόν της Γαλλικής κοινωνίας χωρίς να περιοριστεί σε μία συγκεκριμένη κοινωνική κατηγορία. Εκατομμύρια άνθρωποι αγωνιζόμενοι ενάντια στην καπιταλιστική ιεραρχία σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής τους, αρνήθηκαν και αγωνίστηκαν ταυτόχρονα για την καταστροφή όλων των ιεραρχιών. Το κίνημα του Μάη αποτελεί το αρχέτυπο της επαναστατικής κρίσης - έκρηξης του σύγχρονου κόσμου. Είναι ένα φάντασμα που ακόμα τριγυρνά στις σύγχρονες μητροπόλεις, είναι ένα φάντασμα που θα εξακολουθεί να στοιχειώνει τις καταναλωτικές κοινωνίες μέχρι το τέλος τους.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΗ σηματοδοτεί στην ουσία και το τέλος της πιο σύγχρονης γαλλικής εξέγερσης, αυτής του '68. Στις 27 Μαη μετά από 24ωρες διαπραγματεύσεις η κυβέρνηση και τα συνδικάτα καταλήγουν στις συμφωνίες της Γκρενέλ. Συμφωνίες που ανεβάζουν τους μισθούς κατά 10%, μειώνουν τις εργάσιμες ώρες και επεκτείνουν τα συνδικαλιστικά δικαιώματα. Η CGT που πρόσκειται στο Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα μιλά για εξεύρεση λύσης που ικανοποιεί τους πάντες. Στα εργοστάσια γίνονται συγκεντρώσεις για να συζητη-

ζουν τους μισθούς κατά 10%, μειώνουν τις εργάσιμες ώρες και επεκτείνουν τα συνδικαλιστικά δικαιώματα. Η CGT που πρόσκειται στο Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα μιλά για εξεύρεση λύσης που ικανοποιεί τους πάντες. Στα εργοστάσια γίνονται συγκεντρώσεις για να συζητη-

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΛΦΑ: Τα γράμματα που στέλνονται στην εφημερίδα είναι πάρα πολλά. Μας είναι αδύνατο να τα δημοσιεύουμε όλα, λόγω έλλειψης χώρου. Θα δημοσιεύονται μόνο όσα έχουν να προτείνουν ή να κρίνουν θέματα ή απόψεις. Μπορείτε επίσης να στέλνετε κείμενα με διάφορη θεματολογία, τα οποία θα δημοσιεύονται, μόλις είναι δυνατόν, στις σελίδες της εφημερίδας, όχι σαν γράμματα αλλά σαν κείμενα.

Πολλά γράμματα στέλνονται χωρίς τη διεύθυνση του αποστολέα και έτσι είναι αδύνατον να υπάρχει άλλη επικοινωνία έξω από τις σελίδες της εφημερίδας. Καλό είναι να γράφεται η διεύθυνση μέσα στο γράμμα έτσι ώστε να υπάρχει δυνατότητα απάντησης από μέρους της συντακτικής ομάδας, καθώς και μία πιο προσωπική επαφή.

Μας έχουν έρθει πολλά γράμματα πάνω στην δημοσίευση του κειμένου από τη CANE NERO για την υπόθεση των δύο νεαρών αναρχικών από τη Γαλλία και ήδη έχει δημοσιευτεί ένα γράμμα με αφορμή αυτό το κείμενο. Επειδή όμως η πληροφόρηση πάνω στο θέμα είναι ελλιπής (λόγο δικής μας ευθύνης), μεταθέτουμε τη συζήτηση σε επόμενα τεύχη, αφού πρώτα προηγηθεί εκ μέρους μας η πλήρης δημοσιοποίηση των γεγονότων και των κειμένων που ακολούθησαν το γεγονός, σταδιακά στα επόμενα τεύχη.

★ **Κ.Δ.** ευχαριστούμε για το γράμμα σου. Για τις παρατηρήσεις σου στο κείμενο «Παιχνίδια στο καβούκι της Caretta - No 8, θα ακολουθήσουν στα επόμενα φύλλα σχετικά άρθρα.

★ Στο τελευταίο «Αλφα» υπήρχε ένα μικρό σχόλιο για τη συμμετοχή των αναρχικών στην πορεία που κάλεσε η Ε.Φ.Ε.Ε. για τα πενήντα χρόνια από την ήττα του φασισμού και για το μαχαίρωμα του Γιάννη Σταθόπουλου από το φασίστα Μανώλογλου. Δυστυχώς το σχόλιο δεν αναφέρεται καθόλου στη στάση αρκετών, δυστυχώς, συμμετασχόντων οι οποίοι κατέβηκαν σε μία αντιφασιστική πορεία απευθυνόμενοι στους ματατζήδες με φρασεολόγιο του στυλ: «γαμιάστε», «παλιοκόττες» συνοδεύοντας τις βρισιές με την απαραίτητη χειρονομία του κλωδάκυλου την οποία είχαν την ιδέα να την απευθύνουν και σε κάποιες ατυχείς τουρίστριες που βρισκότουσαν σε ξενοδοχείο επί της οδού Πανεπιστημίου. Προφανώς αυτοί οι «σύντροφοι-ισσες» δε γνώριζαν ότι ο σεξισμός αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της κουλτούρας του φασισμού.

Το δεύτερο αξιοσημείωτο της πορείας ήταν η γνωστή κόντρα με τα «Μ-Λ γκρουπούσκουλα και την Ο.Σ.Ε.» όταν αυτοί σχημάτισαν αλυσίδες είτε για να μας απομονώσουν, είτε, όπως υποστήριξαν οι ίδιοι, να υπερασπίσουν την πορεία τους από επίθεση της αστυνομίας. Οι διαφορές μας τόσο στην θεωρεία όσο και στην πρακτική με τις ανωτέρω πολιτικές ομάδες είναι γνωστές όπως είναι γνωστή και η αντίληψή μας ότι αυτοί που συνέχεια βρίζουμε σαν «σταλινικούς» και «ρεφορμιστές» είναι υποχρεωμένοι όταν δούνε τα σκούρα στη διάρκεια μιας πορείας να χρησιμεύουν σαν ασπίδα μας ή σαν καταφύγιο μας και αλίμονο τους εάν τολμήσουν να διαμαρτυρηθούν ή πολεμήσουν να υπερασπιστούν το χαρακτήρα που θέλουν να δώσουν οι ίδιοι σε μία πορεία. Ετσι θεωρούμε απόλυτα λογικό, σαν ελεύθεροι και υπεύθυνοι άνθρωποι που είμαστε, όχι μόνο να μην επωμιζόμαστε στοιχειωδώς τις ευθύνες των πράξεών μας, αλλά και να θέλουμε να τις φορτώσουμε στις πλάτες άλλων.

Τελειώνοντας με τα σχετικά για την πορεία, θα 'θελα απλώς να επισημάνω τη συμπεριφορά ορισμένων «εξεγερμένων» οι οποίοι και μόνο μπροστά στη θέα των MAT, μετά το τέλος της πορείας, πήγαν από τα Προπύλαια μέχρι την Κάνιγγος τρέχοντας.

Όλα αυτά γράφτηκαν γιατί πιστεύω ότι εάν δεν επισημάνουμε κάποιες λανθασμένες συμπεριφορές είναι

σίγουρο ότι δεν πρόκειται να τις διορθώσουμε ποτέ.

Φιλικά **Α.Κ.**

★ Σύντροφοι, πιστεύω πως μία εβδομαδιαία παρέμβαση στο επίπεδο της αντιπληροφόρησης ήταν σωστή κίνηση που θα μπορούσε κατ' επέκταση, να δημιουργήσει νέες συλλογικότητες και κινήσεις αυτοοργάνωσης γύρω από κοινωνικά ζητήματα όπως αυτά της κρατικής τρομοκρατίας - καταστολής - χειραγώγησης από τα ΜΜΕ.

Είμαι από τους Αμπελόκηπους Θεσ/νίκης, μία εργατογειτονιά όπου ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας είναι ευαισθητοποιημένο στο κοινωνικό πρόβλημα (ανεργία - καταστολή - «μαύρη εργασία» - νέες εργασιακές σχέσεις) αλλά εκφράζεται μέσα από την κομματική βάση του ΚΚΕ και από άλλες αριστεριστικές γκρουπές.

Ανοικτές παρεμβάσεις στα παραπάνω θέματα σε επίπεδο γειτονιάς από τον αναρχικό - αντιεξουσιαστικό χώρο δε γίνονται και αυτό είναι για μένα το ζητούμενο.

Για να αλλάξω θέμα, διάβασα με ενδιαφέρον το άρθρο του βου φύλλου για την ψυχιατρική καθ' ότι είμαι θύμα της ψυχιατρικής λογικής και των μεθόδων της. Θα ήθελα να συνεχίσετε με μία παρουσίαση και τοποθέτηση απέναντι στην Αντιψυχιατρική και τις όποιες εναλλακτικές προτάσεις της.

Κώστας, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

★ Γεια χαρά! Εγώ δε θα σταθώ, ούτε στη γαμάτη ύλη σου, ούτε στα αναμενόμενα, ίσως, κοπλήματα. Θα σταθώ σε κάτι που μου έκανε, ως αναρχική, ιδιαίτερη εντύπωση. Στην όλη διαδικασία διαφήμισης της «Αλφα». Ομολογώ ότι αυτό το γεγονός με πλήγωσε και με προβλημάτισε ιδιαίτερα, γιατί ένιωσα ότι οι σύντροφοί μου μπήκαν στο χειρότερο χορό. Το χορό της διαφήμισης. Θα μπορούσατε, σίγουρα να μην είχατε μπει. Ο κάθε σύντροφος ή μη, βλέποντας μία καινούργια εφημερίδα στους συνηθισμένους πάγκους, σίγουρα θα την αγόραζε. Εφόσον τον ενδιέφερε. Συνεπώς, η όλη διαδικασία δε νομίζω πως χρειάζταν: αφίσσες στους τοίχους ή ακόμα και γράμματα στους τοίχους (σε στυλ: μην τη χάσετε, κυκλοφορεί σύντομα). Όλα καλά παιδιά, αλλά όχι να γίνεται η αναρχία μία κερδοφόρα επιχείρηση. Αυτό πάει κόντρα στην ιδεολογία μας.

«ΑΛΦΑ»: Ας μην μπερδεύουμε τη «διαφήμιση» με την προπαγάνδη και τις «κερδοφόρες επιχειρήσεις» με τις εκδόσεις διάδοσης ιδεών.

10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Στις 15 Μάη του '85 σε ένοπλη συμπλοκή στο Γκάζι, δολοφονήθηκε ο αντάρτης πόλης Χρήστος Τσουτσουβής από αστυνομική περίπολο που του είχε στήσει ενέδρα, παίρνοντας μαζί του τρεις μπάτσους, που πλήρωσαν έτσι το τίμημα του ρόλου τους σαν πιστά τσιράκια-λακέδες του Κράτους και των Αφεντικών.

Ανελέητος εχθρός της καταπίεσης, πολέμησε σ' όλη του τη ζωή Κράτος και Αφεντικά και πέθανε με το όπλο στο χέρι για την υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης. Αντιστάθηκε στην εξουσιαστική βαρβαρότητα με τη μορφή αγώνα που επέλεξε ο ίδιος. Ο μόνος πραγματικός τρομοκράτης, δηλαδή το Κράτος, μετά το θάνατο του Χρήστου Τσουτσουβή, εξαπέλυσε μια επίθεση λασπολογίας και καταστροφικής ενέργειας ενάντια στο πρόσωπό του. Προσπάθησε να ταυτίσει τον αντιεξουσιαστικό-αναρχικό χώρο με το συγκεκριμένο τρόπο δράσης του Χρήστου Τσουτσουβή. Αυτό ήταν μια τακτική επιλογή του Κράτους τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, ώστε να διευκολύνει την κατασταλτική επιχείρηση ενάντια στο πιο προωθημένο κομμάτι της κοινωνικής αντίστασης. Από τα ίδια τα γεγονότα το κρατικό αυτό εγχείρημα κατάρρευσε αποκαλύπτοντας ότι ο Χρήστος Τσουτσουβής ήταν ένας αγωνιστής επαναστάτης που δε δίστασε να θυσιάσει και την ίδια του τη ζωή για το όραμα της αταξικής κοινωνίας και όχι ο αιμοδιψής αντικοινωνικός τρομοκράτης, μια εικόνα που η κρατική συμμορία προσπάθησε ανεπιτυχώς να του προσάψει.

Ο χειρότερος εχθρός της εξουσίας είναι η ιστορική μνήμη. Ν' αντισταθούμε στο βομβαρδισμό ψέμματος των κυρίαρχων κέντρων και να μην αφήσουμε να περάσουν στη λήθη όσοι αγωνίστηκαν ενάντια στο θάνατο που σπέρνει η εξουσία, μ' οποιαδήποτε πρακτική κι αν χρησιμοποιήθηκαν. Γιατί οι επαναστατικοί κοινωνικοί αγώνες του παρόντος και του μέλλοντος είναι άρρηκτη συνέχεια των επαναστατικών κοινωνικών αγώνων του παρελθόντος.

ΝΑ ΟΞΥΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ-ΤΑΞΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ ΩΣ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ-ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ...

ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ ΤΙΜΗ ΣΤΟ ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΛΑΡΙΣΣΑΣ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΘ 1623 ΤΚ 41002

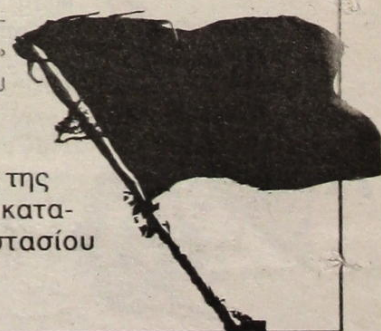
Το παραπάνω κείμενο αποτελεί μαζί με ένα άλλο αντίστοιχο για τον Κυριάκο Μαζοκόπο, τμήμα πληροφοριακού υλικού που εκδώσαν και μοίρασαν οι σύντροφοι κατά τη διάρκεια παρεμβάσεών τους, πριν από δυο βδομάδες.

27 ΜΑΗ 1871 Δολοφονούνται από βόμβες πυροβολικού 4000 περίπου υπερασπιστές της Κουμμούνας

28 ΜΑΗ 1871 Πτώση της Παρισινής Κομμούνας.

31 ΜΑΗ 1968 Αποκατάσταση της «ομαλότητας» στην Γαλλία. Το τέλος του Μάη.

1 ΙΟΥΝΗ 1989 Οριστική νίκη της αντίστασης ενάντια στην κατασκευή του πυρηνικού εργοστασίου στο Vakerdrof.

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ του τελευταίου 10μερου του Μαρτίου αποφασίστηκε απ' τις ενώσεις των αγροτικών συλλόγων των νομών της Θεσσαλίας και της Φθιώτιδας. Αυτές ήταν που τοποθέτησαν και την Πανθεσσαλική Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα. Αφορμή και αιτία, αρχικά, ήταν το φορολογικό νομοσχέδιο που τότε δόθηκε στη δημοσιότητα. Το ότι ξεκίνησαν μια κινητοποίηση λόγω ενός νομοσχεδίου που, στο κάτω κάτω της γραφής, δεν ενδιέφερε τη μεγάλη πλειοψηφία των μικρο-μεσαίων αγροτών, δείχνει το ρόλο τόσο των ενώσεων, όσο και της επιτροπής αγώνα.

Ενώ στο πιο πριν χρονικό διάστημα η αγανάκτηση των αγροτών απ' την εκμετάλλευση και την κοροϊδία της εξουσίας ήταν εμφανής, οι αγροτοπατέρες περίμεναν να 'ρθει το τρίτο 10μερο του Μαρτίου για να αγωνιστούν, δήθεν. Η ημερομηνία έναρξης των κινητοποιήσεων είναι ένα από τα κλειδιά που οδηγούν

γικό μπαίνει τελευταίο στον κατάλογο των αιτημάτων, παρά την προσπάθεια των Μ.Μ.Ε. να το βγάλουν στην επιφάνεια. απ' την άλλη, είχαμε ζυμώσεις στα χωριά και φυσικά, στα μπλόκα, γεγονός που ανάγκασε όλο το εξουσιαστικό σκυλολόι να τεθεί σε κατάσταση επιφυλακής. Σ' αυτό το σημείο, όμως, φάνηκαν και οι αδυναμίες των αγροτών, και δεν υπάρχει καμιά διάθεση εδώ να ωραιοποιηθούν τα πράγματα.

Αρχικά, οι νομάρχες τάχθηκαν υπέρ, για να τα γυρίσουν μετά μιλώντας για το κακό που γίνεται στην "εθνική οικονομία" και τα τοιαύτα. Αυτοί, μαζί με τους βουλευτές και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ στην περιοχή πέτυχαν να κρατήσουν πολλούς αγρότες στα σπίτια τους, ή να τους πείσουν να γυρίσουν πίσω. Στην άλλη όχθη, τόσο η ΝΔ, όσο και το ΚΚΕ ήταν φανερό ότι προσπαθούσαν να αποκομίσουν πολιτική υπεραξία που μεταφράζεται σε ψήφους. Οι προτροπές τους προς την κυβέρνηση για συζήτηση του θέματος στη βου-

στικές οργανώσεις είναι άνευ σημασίας γεγονός. Αν δεν ήταν οι αγρότες να την πιέζουν θα τα είχε όλα ξεπουλήσει από την πρώτη εβδομάδα. Βλέπετε της ήρθε ανάποδα ο καιρός που έβρεχε και έδωσε παράταση στους αποκλεισμούς.

Εκείνο που έχει πιο πολύ σημασία είναι ότι οι αιτίες υπάρχουν και οξύνονται. Έχει γίνει συνείδηση στους κατοίκους της επαρχίας ότι αν δεν έχουν λεφτά οι αγρότες να κινηθούν τότε μαραζώνει όλη η ζωή στην ύπαιθρο. Εκείνο που δεν έχει γίνει συνείδηση ακόμα είναι πόσο άμεσος είναι αυτός ο κίνδυνος. Έστω και παθητικά ο κόσμος στήριξε τις κινητοποιήσεις, που τέτοιας έκτασης και έντασης έχουν να γίνουν εδώ και 15 χρόνια περίπου. κι αν τότε υπήρχε από τους αγρότες η ελπίδα να ανέβει το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία και να καλυτερέψουν τα πράγματα, τώρα πολύ λίγοι - ευτυχώς - πιστεύουν ότι μπορεί να ανακοπεί η σημερινή λαίλαπα με την άνοδο στην εξουσία του τάδε ή του δείνα κόμματος. Επομένως αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι ή θα πρέπει να αφήσουν τους εαυτούς τους να περιθωριοποιηθούν ή για να μην συμβεί αυτό ένας δρόμος υπάρχει: να βγουν στους δρόμους και να αγωνιστούν.

Η εξουσία μη μπορώντας να αποκρύψει ότι υπεύθυνες για την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι αγρότες είναι η Κοινή Αγροτική Πολιτική (Κ.Α.Π.) και η συμφωνία της GATT αναγκάστηκε να το παραδεχτεί. Με τον τρόπο της, βέβαια. Με τη δεδομένη ικανότητά της να καλύπτει, να παραπληροφορεί, να αφομοιώνει. Ο Έρβερτ έλεγε ότι φταίει η κυβέρνηση που δεν κατάφερε να αποσπάσει περισσότερα από τους Ευρωπαίους εταίρους. Κι η κυβέρνηση από τη μεριά της έδειχνε ως φταίχτη τη Ν.Δ. Οι συνδικαλιστές για να αποδείξουν ότι είναι και ανεξάρτητοι κατηγορούσαν και τους δύο και τους καλούσαν να δείξουν πυγμή, έστω και την ύστατη στιγμή στις επιτροπές της Ευρωπαϊκής ένωσης.

Η εξουσία με τον τρόπο που μιλάει για τις συμφωνίες αυτές (ΚΑΠ - GATT) μπάζει τον εθνικισμό από την πίσω πόρτα για να καλύψει, τι ακριβώς υπάρχει από πίσω τους. Όταν παρουσιάζεται ως αιτία του κακού ότι μας "έριξαν" οι Ευρωπαίοι τότε εύκολα βγαίνει στη φόρα ο συνειρμός "είμαστε έθνος ανάδελφον που οι ξένοι θέλουν να μας κατασπαράξουν". Και ως ξένοι παρουσιάζονται και οι αγρότες των άλλων χωρών της Ε.Ε. Και άρα ως εχθροί. Η εθνικιστική τοποθέτηση του ζητήματος γίνεται πιο φανερή στην περίπτωση της τελωνειακής ένωσης Ε.Ε. - Τουρκίας. Εκτενή άρθρα στον τοπικό τύπο αναφέρθηκαν στις συνέπειες αυτής της συμφωνίας. Εδώ αναφέρεται άλλος ένας συνειρμός: "Δεν φτάνει που οι Τουρκαλάδες θέλουν

να μας φάνε το Αιγαίο, βάλθηκαν τώρα να μας διαλύσουν οικονομικά". Οι φτωχοί Τούρκοι αγρότες που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα, αναγορεύονται και ως οικονομικός εχθρός των Ελλήνων αγροτών. Όλα αυτά λίγες μέρες μετά τις αιματηρές συγκρούσεις στην Κωνσταντινούπολη και αποκρύπτοντας το γεγονός ότι Έλληνας καπνοβιομηχανός επωφελούμενος αυτής της τελωνειακής ένωσης έκλεισε, ήδη, συμφωνία με την Τουρκική εξουσία για το χτίσιμο εργοστασίου εκεί. Όλοι στο ίδιο τσουβάλι λοιπόν και εκκλήσεις για "εθνική συναίνεση" και "εθνική ομοψυχία" εναντίον του εξωτερικού "εχθρού".

ΑΣΦΑΛΩΣ και οι αναρχικοί δεν μπορούν να έχουν τέτοια τοποθέτηση. Όποιος δείχνει ως υπεύθυνες για το ξεκλήρισμα των αγροτών τις συμφωνίες ΚΑΠ - GATT και δεν πάει παραπέρα είναι ή αφελής ή λείει συνειδητά ψέματα και ως; εκ τούτου παίζει προδοτικό παιχνίδι. Οι συμφωνίες αυτές δεν είναι τίποτα άλλο παρά η έκφραση ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΔΙΑ-ΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥ ΚΕΦΑ-ΛΑΙΟΥ. Συνεπώς εκφράζουν τις διαθέσεις και τα συμφέροντα και της Ελληνικής άρχουσας τάξης. Η κάθε κυβέρνηση ως υπηρέτης των καπιταλιστών, δεν είναι δυνατόν αν μην τις εφαρμόσει γιατί, ούτε το θέλει αλλά ούτε και το μπορεί, αφού αυτές είναι αποφάσεις του διεθνοποιημένου κεφαλαίου. Οι καίριες οικονομικές και πολιτικές επιλογές των κρατούντων δεν αποφασίζονται στα πολιτικά γραφεία και κοινοβούλια, ούτε ακόμα - ακόμα στις διάφορες διεθνείς επιτροπές. Όλες οι σοβαρές αποφάσεις που αφορούν άμεσα τη ζωή και το μέλλον μας παίρνονται πίσω από τα φώτα της δημοσιότητας, από τα υπερεθνικά συμβούλια των μεγάλων βιομηχανιών - επιχειρήσεων - τραπεζών. Από εκεί και ύστερα καλούνται οι πολιτικοί να εφαρμόσουν αυτές τις αποφάσεις μέσω νόμων και διαταγμάτων συνεπικουρούμενοι από τα ΜΜΕ.

Τα ψέματα τελείωσαν. Η διεθνοποιημένη εξουσία δεν παζαρεύει πλέον τίποτα και δεν πρόκειται, να δώσει τα ψίχουλα που ζητάνε οι αγροτοπατέρες. Θέτοντας σαν στόχο την καταστολή της μικρής και μεσαίας ιδιοκτησίας και προκρίνοντας τη μεγάλη ιδιοκτησία επιδιώκει τον πιο ασφυκτικό έλεγχο της παγκόσμιας παραγωγής και εμπορίας των αγροτικών προϊόντων, απαλασσόμενη ταυτόχρονα από κάποιες δεσμεύσεις προς τους αγρότες των Δυτικών κυρίως χωρών (π.χ. επιδοτήσεις). Πρακτικά, κάτι τέτοιο συνεπάγεται νέες στρατιές ανέργων και εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης των λίγων μικροκαλλιεργητών που θα απομείνουν. Ίσως δεν είναι μακριά η αποχή που θα δούμε και εδώ πολυεθνικές τροφίμων να κατέχουν

χιλιάδες στρέμματα γης και τους πρώην αγρότες να δουλεύουν ως μεροκαματιάρηδες στα τσιφλίκια τους.

Στο διεθνοποιημένο καπιταλισμό, στην διεθνοποιημένη εξουσία, η μόνη απάντηση που θα έχει θετικά αποτελέσματα είναι αυτή που θα έχει διεθνιστική προοπτική και απεύθυνση. Αυτό δεν συνεπάγεται ότι δεν πρέπει να τεθούν άμεσα αιτήματα. Αυτό σημαίνει ότι τα αιτήματα πρέπει να είναι τέτοια και να έχουν τέτοιο στόχο ώστε να μην μπορούν να κλειστούν μέσα στα πλαίσια του (ντόπιου) παζαρέματος που έχει θέσει η εξουσία. Πρέπει, παράδειγμα να απαιτηθεί η μείωση του κόστους παραγωγής και η αύξηση των τιμών των αγροτικών προϊόντων. Όμως αντί για παρακάλια για λίγους τόνους ποσόστωσης να μην γίνει δεκτή καμιά ποσόστωση δείχνοντας ταυτόχρονα ότι τα 2/3 των ανθρώπων του πλανήτη πεινρούν και γυρίζουν ρακένδυτοι, οπότε, λογικά, όχι μείωση της παραγωγής δεν τίθεται αλλά απεναντίας αύξησή της. Μπορεί έτσι να ξεσκεπαστεί ο στόχος της αυτής της μεθόδευσης των εξουσιαστών. Οι Έλληνες αγρότες δεν πρέπει να περιχαράκωθούν στη μιζέρια τους. Οι μικροεξεγέρσεις των αγροτών των άλλων χωρών της Ε.Ε. δείχνουν ότι όλοι πλήττονται απ' τα σχέδια των καπιταλιστών.

Στην διεθνή συμμαχία των εκμεταλλευτών και δουλεμπόρων, δηλαδή στη νέα "ιερή σύμμαχια" της παγκόσμιας εξουσίας πρέπει να αντιταχθεί η νέα διεθνής συμμαχία των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων ανθρώπων. Τη στιγμή που οι εξουσιαστές τείνουν να καταργήσουν κάθε είδους σύνορα για το συμφέρον τους είναι εγκληματικό οι καταπιεσμένοι να μαλώνουν για τα ψίχουλα που πέφτουν κάτω απ' το πλούσιο τραπέζι αυτών των καθαυμένων. Αν καταφέρουν να γίνει πιστευτό ότι οι αγρότες έχουν συμφέροντα αντίθετα απ' αυτά των άλλων παραγωγικών τάξεων, ή ότι οι Έλληνες αγρότες έχουν συμφέροντα αντίθετα απ' αυτά των Τούρκων, των Γάλλων ή Μαμελούκων αγροτών, τότε το παιχνίδι έχει χαθεί. Η ανάπτυξη του κεφαλαίου έφερε την ανάγκη μιας παγκόσμιας αγοράς και φυσικά την ανάγκη για κατάργηση των περιορισμών που θέτουν τα σύνορα των κρατών. Όσο θα προχωρεί αυτού του είδους η ανάπτυξη τόσο θα παγκοσμιοποιείται η εκμετάλλευση και υπάρχει η ανάγκη για περαιτέρω συγχώνευση των βιομηχανικών - επιχειρηματικών - τραπεζικών κολοσσών. Το να στρέφεται λοιπόν κανείς ενάντια σε επιμέρους κράτη και κυρίως ενάντια στους λαούς αυτών των κρατών κατηγορώντας τους ως υπεύθυνους για τη δική του κατάσταση, είναι το λιγότερο εξωφρενικό

ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Αναφορικά με τις αγροτικές κινητοποιήσεις του Μάρτη

στα αποτελέσματα που ξέρουμε. Ήξεραν πολύ καλά ότι εκείνη την περίοδο ξεκινάν οι δουλειές στα χωράφια, άρα οι αγρότες δεν μπορούσαν, λογικά, να συμμετάσχουν σε αποκλεισμούς. Έτσι και η κινητοποίηση δε μπορούσε να βαστάξει πάνω από βδομάδα, οπότε τα "επ'αόριστον" και "μέχρι τέλους" ήταν κολοκύθια με τη ρίγανη και φυσικά, το αποτέλεσμα ήταν προδιαγεγραμμένο: Παράδοση άνευ όρων. Αυτή η ύπουλη μεθόδευση κορυφώθηκε με τρόπο που μόνο γραφειοκρατικά κοπρόσκυλα ξέρουν να ενεργούν. Το Κιλελέρ διάλεξαν να παραδοθούν χωρίς, ουσιαστικά, ούτε ένα αίτημα να έχει ικανοποιηθεί.

Έτσι και αλλιώς, όμως, οι αγρότες θα φεύγαν από τα μπλόκα. Οι βροχές αρκετά είχαν κρατήσει, η άνοιξη είχε μπει για τα καλά και στα χωράφια περίμεναν οι δουλειές. Ξέρουν καλά ότι αν δεν σπείρουν, κανένα εξουσιαστικό κάθαρμα δε θα τους δώσει τίποτ' άλλο παρά λόγια και υποσχέσεις. Εξάλλου, οι πλημμυρσοπαθείς του Οκτώβρη περιμένουν ακόμα αυτά που τους έταξαν.

Παρ' όλα αυτά οι αγροτοπατέρες (ή αγροτιστές, διαλέγετε και παίρνετε) εκάναν μια κίνηση που, ίσως, μελλοντικά να έχει δυσάρεστες συνέπειες για τα συμφέροντα που αντιπροσωπεύουν. Έριξαν μια σπίθα σε ένα βαρέλι βενζίνη. Τα γεγονότα της 15μερης μικρό-εξέγερσης το επιβεβαιώνουν.

Μετά την τέταρτη μέρα η πρωτοβουλία ανήκει όχι πια στους μεγαλοαγρότες, αλλά στους φτωχούς αγρότες. Το φορολο-

λή και οι μεθοδεύσεις των τσιρακίων τους στην επιτροπή αγώνα δεν έχουν καμιά σχέση με δυναμικές κινητοποιήσεις που απαιτούν και κατακτούν. Η επιτροπή αγώνα έγλειφε συνέχεια τις μπότες των μεγάλων αφεντικών. Ενώ οι αγρότες απαιτούσαν την επίλυση των άμεσων καυτών τους προβλημάτων όπως: μείωση κόστους παραγωγής, αύξηση τιμών των προϊόντων τους, ρύθμιση χρεών και δανείων, αυτοί πήγαιναν κορδωτοί και συζητούσαν για την αγροτική σύνταξη και το μητρώο αγροτών. Θα κάνει λάθος όποιος αγνοήσει την μεγάλη επιρροή που ασκούν τα κόμματα στα χωριά. Θα κάνει λάθος, όμως, αν δε λάβει υπ' όψιν την αμφισβήτηση που άρχισε να αναπτύσσεται εναντίον τους και δε μετρήσει τις πρωτοβουλίες της βάσης στα μπλόκα και στα χωριά. Ήδη, έχουν εκλεγεί απ' τα μπλόκα επιτροπές κατά νομό οι οποίες έχουν κάνει κάποιες συσκέψεις. Το τι μέλλει γενέσθαι θα το δούμε στη συνέχεια. Πάντως, σε αρκετά χωριά έχουν, κιόλας, καταργηθεί οι κομματικοί αγροτικοί σύλλογοι και συγχωρευθεί σε ένα ν αγροτικό ταξικό σύλλογο. Οι ανακινώσεις συγκρότησης αυτών των συλλόγων είναι χαρακτηριστικές. Αν όλα πάνε καλά αυτού του τύπου οι σύλλογοι θα συγκροτήσουν νέα αγροτική ταξική συνομοσπονδία πέρα και ενάντια στα ξεπουλημένα σκυλιά της ΓΕΣΑΣΕ-ΣΥΔΑΣΕ-ΠΑΣΕΓΕΣ.

Η πορεία απαγκίστρωσης των αγροτών, αλλά και όλης της κοινωνίας, από θεσμούς και αξίες ήταν-είναι και θα είναι μακρόχρονη και επώδυνη. Δεν περνάς εύκολα και άμεσα από τα κομματικά καφενεία στην ταξική πάλη. Η επιτροπή αγώνα ήταν το προκεχωρημένο φυλάκιο της εξουσίας σε αυτή τη φάση και αυτό από λίγους έγινε κατανοητό. Το ότι φαινομενικά ήρθε σε αντίθεση με τις πρωτοβάθμιες συνδικα-

